REV
12

ORGANA REXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

rızgari

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ ORGANI

PROTOKOL 13

128

A

ADAR/MART 88

KEV. 42 KEV. 524
22/09/2016

Gava çela (qala) "demokrat" bûne dibû;mirovên navserî,burokrat,doktor,berwedar û mamosteyên,ku her tiştî normal didîtin,hesûdî jijina xwe nedikirin,azadiya cinsî diparastin dihate bîra mirov.Roj hat,hatê femkirin ku naveroka îdeolojîk û felsefî ya demokratbûnê jî heye...Edî ew kesên ku xwe wek demokrat nîşan didan;xwuyakir ku ew ne "lîberal" bûn ji.Mirow karibû ji wan re bêjî "demokratên burjuwa"...

(...)

Bi geşbûna tekoşînê ve hin rastî derketin hole.Hate tegihiştin,ku di tekoşîna sosyalîst de "demokrat" bûn jî heye! Rol alîkarî û naverokên demokratan di tekoşînên dinê de hatê femkirin.Ew ronakbîrên kemalîst û duwikê wan "komunîst" ku "îtxal" kirina tezên tekoşînên welatên din ji xwe re kiribûn erk,piştê salan bi tiştên xweyî ku dizîbûn destbidest hatin girtin.Ew vê yekê qebûl jî nekin dîsan dizên har in.Derewkar in.Burjuvazî jî bi bi awakî giran "dizitî" dide cezakirin (bitimkirin)...

Hebûna vî tiştî xisara xwe ji berê de heye.Tiştên ku hatine guhertin gelek hindik in.

Wê mafê çarenûsên netewan ji "bihata" rojevê,lê belê diva bû me ev yekê han "bê veciniqandin" çebikira!

Bi vî awayî em hatin ku derê.Tu nabê qey ewên ku ne dixwestin "veciniqin" "sosyalîst" bi xwe bûn.Der dora me,hemu ref bi ser navê "îdeolojiya çîna karker" bi "demokratên burjuva",ronakbîrên Tirk yên neteweperest û kemalîstan ve tijî bûbû.Mirov vê yeka han niha hesanitir dibîne.Ewana modelên "miswedde" yên burjuvaziyê xwe ne.Li her merhalên diroke de, her careke kirasê xwe guhertin û derketin peşiya me.Bun dîwarekê asê.Hin ji wisa disekinin.Niha jî dîsa bi izn û icazeta burjuvaziya xwe "tedikoşin" û bune denge wan.Ji bo burjuwaziya xwe erka diplomasiyê pêktinin.Ji me re jî dibejin; "ma bire min edî hûn çi dixwazin,bierin hebûna Kurdan jî qebûl dikin." Bi mantiqa bihelin derbas bin ve;bi hemû hêzên xwe ji bo parastin,rastkirin û piştgirtina dewleta Tirk dixebitin.

Evana,ev "demokratên" han,îra ji li bîn maskeya sosyalîzm, sosyal-demokratî dikin.Armancan (hedefan) tarî dikin.Heta ji we ji pasdetir in.Programên wan vekirî û zelal in.Herçend ji di macerayên xwe ya di 25 salên dawî de "gelek serokên xelk" ji afirandin,ne wan xebatek sosyalîst kirin,ne jî bûn "serokê xelkê".Evana tenê çîrokên bi derewan bûn.Ev tiştên ku niha tenê kirin ev program û xebatên ku nûve didin pîyasê (holê);oportunîzmekî temamê.

Evana rehetiya xwe rûniştina li meyxanê,jiyana malbatî di ser tekoşînê de digirin û hemû cûreyên (awayên) tekoşînê wan aciz dike.

Evana edî bi teşqele,li Ewrupa "xwedî li demokrasî" yê derdikevin û bûne rûçikên nasyar yên komelên (cemiyetên) dostayetî,ku dev ji wan naye berdan.Qet tirsa wan je nîne,ku rojekê wê hesabê van tiştan be dîtin.

Sere xwe bizivirînin,li mejûyê binêrin:Hûnê bibînin ku li Tirkiye tevgera sosyalîst her tim di bin tesîra "demokratan" de,li nav çerçewa (sînor) ku burjuvazî tesbît kiriye maye.Ew her tim bûne lastîkên cigir.Ji ber ku "demokrat" her tim bûne "misweddeyên" burjuvazî.Ev mirov dikarin bikevin nav her qalibekî û rengekî.Ji bo wan nesedem gereke,ne jî biha (nirx).Her tim karin bi hesanî bûn bejin em "demokrat'in.Evana di rewşa giran a salên 1960 î de li gor wê "destûra esasî (zagora bingehîn) ya meşhu-maruf û peşverû" ji xwe bawerkirina çekirina "sosyalîzmê" ve heya raddeyekî bûn aqilmendê dewletê; -bi raddekî ya îstîxbaretê jî- bi salan giftûgoya

vê yekê kirin;"Gelo Zagona Bingehîn ji çep re vekiriye an ne?" Li gor sînorên wê destûrê geh dibûn "sosyalîst" geh ji dibûn "demokrat".Niha jî harê siyaseta derwa ye hukumeta xwe girtine ser milê xwe.Ewana xanedanên wisa bûn,ku nedihiştin meş li ser wan deyne.Efendiyên sosyalîzmê bûn.

Vê hebûnê ji xwe ristî (bi tabiî) partiyeke "çep" pêkanî. Bi rastî za û anî.Ev ne li gor şertên hebûna sosyalîzmê bû. Iro edî baştir tê femkirin,ev xwe naskirina wan bû.Ew tekoşîna bi rêwebirî na zagona bingehîn,ku "siret û heza xwe ji netewaperestiya Tirkî distand" bû.Tekoşîna "demokrasiyê" bû. Hate qebûlkirin yên bi vê zagona bingehîn re "pêşverû" yên din jî "paşverû" bûn.

Baskekî burjuvazî ji vê rewşê kêfxweş bû.Le baskê din teşqele derdixist,digot;"komunîst serî girtine û pêşdikevin" Ewên ku ji van rûdanan aciz dibûn,çend car xwestin înqilaban çêkin.Ideolojiya vê afirandin.Li derva mayîna TIP'ê ji xwe re kirin metod.Le belê zilamên wan di nav TIP'e de hebûn.Ew di geşkirina rihê tekoşîna Ittîhad-Terakkî de bi ser jî ketin û piştgirî ji standin.Ataturk anîn,xistin rojeva çiftûgo ye.Jinûve navandina Ataturk jî peşve neman.

Namus û fexra tekoşerên (mîlîtanên) ciwan bi destên cambazên siyasetê -ew niha jî bi rengên xwe yên nû dîsa li piyasene- ve,û Listikên bazirganan ve hate şikandin kete ber firotinê.Bi rasti ji hezaran mirovên bi namus digotin qeye sosyalîzm di wê çarçeweyê de pêk bê û di berikên xwe de suretên Mistefa Kemal ya bi kulm digerandin.Dikirin,ku Mistefa Kemal fêm bikin û nas bikin...

Lê belê di wê demê de pewçûna bi derew xwuya nedibû.Meydan mij û moran bû.Hin navend (mîhraq-merkez) li dijî TIP'ê dellaltiya bê hevîtiyê dikirin.Her wê demê,di berîka wan de suretên Mistefa Kemal bê ku nave rok bê guhertin bi suretên Che Guevera re cîh guhertî bû...O "demokratan" zor dabûn deriyên unîversîtan.Sal 1968 bû li Ewrupayê "tevgera xortan" xurt bû,têkoşîna parlamenterî jî piçûk dihate dîtin.Burjuvaziya-piçûk ketibû nav kiriza histerik.Aliyên wan ku nehatibû terkirin (tatmînkirin) dihate tîmarkirin.Bi vi awayî ew "piçe" ku wî ne xwuya bû "li ser desta" dihate mezin kirin...

Ew ronakbîrên burjuvayên-piçûk,kemalîst wek "demokraten" hevkarên sosyalîzmê,linpekî wan di naw TIP'e de,linge din di nav înqilabên leşkerî de bi cîh bûbû.Di nav partiyê de bi xwe hatin (xurtbûn).Li nav, kaos (tevlihevî) a ku em bixwe pek anîbûn;"serokan" afirandin û ew tevgera mezin ya "şoreşgerî" û mixalefeta girseyî hate qetilkirin...Bi siret gihiştin salên 1970 î û 1980 î.

Niha jî di eynî awahî (yapi) û tegihayê (anlayiş) de israr dikin.Evana jî serî heya binî anti-komunist in.Bi her fersendekî vî karî (antî-komunistî) dikin.Bi xêra Civaka Ewrupî (AT) niha dibêjin "Kurd hene" ji aliyê têkoşîna sosyalîzmê ve li Tirkiye dîtin anjî peydakirina demokraten ciddî û rastî ne gengaz (mimkin) e.Mirov dikare demokraten hêja bi tiliyên desta bijmere...

Imkaniyet û rewşa organa me ya navendî dest bidaya,ce em li ser demokratbûn çiye çi nine,bingehên wi yen îdeolojîk teorîk,nimûnavên wî di pratika dinê de,naveroken anti-kurd û anti-komunîst yên demokraten Tirkiye,û şikle ku niha wergirtine ûhwd.li ser van babetan me karibû bi awakî fireh binivîsin...

(...)

Tekoşîna demokrasî parçeyek ji tekoşîna sosyalisme ye,je naye veqetandin.Ji ber vê yekê ciyê demokratan di nav tekoşînê de gelekî girîng e.Pêkanîna civakekî demokrat,ji bo damezirandina sosyalîzmê pêpelukek (merhaleyek) girîng e.

(...)

Ev rewşa ku li Tirkiye heye,niha rûdanên dinya bi taybetî krîsa sosyalîzmê ku tê de ye jî li sar zede bûye.

Li gor dîtina me,sosyalîzm;li hev hatin an jî pêkanîna rasyonalên burjuva nine,lê berevajî binketina burjuvazî,ji holê rakirinia burjuvazî,dest danîna li ser hemû navgînên

(wesiteyên) burjuvazî ye.Tekoşîna mehandına burjuvazî ye,û tevgerekî çînahî (tebeqi-sinifî) ye.

Ev lîstika ku niha dixwazin bi şikle xwe ye nû ya oportunîst li Tirkiye pekbînin,ne tevgerekî çînahî ye.Tevgerek sosyal-demokrat e.TBKP (Partiya Komunîstî Yekgirtî ya Tirkiye) bi mejûya xwe ve,bi peşeroje xwe ve tekoşîna iqtîdare ji xwe re nekiriye armanc.Dıxwazin li gor icazeta burjuvazî "demokrasiya bi gelek partî" bidin rûniştandin.Ger lîstik li gor usule be lıstin;belkî jî ev tışt pek be...Ji vî tiştı re mirov dikare beje;demokrasiya burjuva.Ew (TBKP) ne xwedî dîtıneke şoreşgeri ne jî.TBKP partiyek girseyî ye.Dı programe xwe de hîn jî dixwaze ordiya Tirk "tekuztir" bike.

Edet û rewşa dîrokî ya TBKP dest nade ku ew ji nışka ve bi-bin "komunîstên rastî" ji.Mesele;yekitiya TKP ya kevin û genî bı TİP'e re ye.Ev tışt,destdanına grupekı ji TİP'e li ser TKP yeye.TKP tu car nebûye tevgerek "illegal".Niha jî dikeve nav perspektîfa TİP'a legal...

Komunîstî ji wan re,ji bav û kalên wan wek "miras" dimîne. Di esle xwe de ev ne heqe wan e.Ew,li ser xwin û cane mirovan "komunîstî" dikın.Dive em wan baş binasin.Ew,imha kirina sosyalîzme,bi deste duwiken xwe ve paşxistına tekoşîna Kurdistane û her wisa li hev hatineki temam bı burjuwaziye xwe re,ji xwe re kirine armanc.

Bi li hevhatin û icazeta burjuvaziya xwe "komunîstî" dikin.Ew komunîsten burjuvaziye xwe ne.Burjuvazî bi xwe dıbeje ew "ne talûkane".Ev tişt herwisa li gor programa istîxbarate Tırka pekhatiye...Program hatiye qebûlkirin.We hinek astengen piçûk jî derxînin peş legalbûna wan (TBKP),we di dawiye de re bidin wan (TBKP) û gruben din jî,anarşist û terorist nîşan bidın.

Ev tevgera han,ku bı salan e her cûre xebatên siyasî gunen-barkiriye,li her cihî qaçaxbûn û tirsonekiya wı hatiye tescîlkirin,weca niha xwe "cesur" nîşan dide.

(...)

Me,çela Kurdistane û çela welateke dikir.Me çela tekoşîna anti-qolonyalîst a netewî û demokratî dikır.Wan jî em gunehkar (sucdar-suçlu) dikirin.Digotin hûn proleterya vediqetinin (parça dikın).Gelo niha ji ew bi xwe bi awakirina "seksî-yonan","veqetandine" nakin!?Ev çi kifşeki mostre ye...

Her şoreşgerek,her welatparezek û her komunîstek dive tekoşîna dijî burjuvaziye bi tekoşîna oportunîzme ve bike yek. Dive ew ben naskirin û ji wan re heqe jîyane neye dayîn.Başîtirîn çeke burjuvazî,oportunizm e.

Dive em bala xwe bıdın kirasen nû ye van û berdestike van oportunîsten Kurd.Dive em firsend (mecal) nedin,ku burjuvazî van "bi zanistî" bıkar bînî.

BAŞ YAZI

DEMOKRATLIK VE OPORTÜNİZM ÜZERİNE

"Demokrat"lık denilince,akla "herşeyi normal gören,karısını kıskanmayan,cinsel münasebet özgürlüğünü savunan" orta yaşlı insanlar,geneillikle bürokrat,doktor,avukat ve öğretmenler gelirdi.Gün geldi,bunun ideolojik ve felsefi bir anlamı olduğu ortaya çıktı..Kendilerini yutturmaya çalışan birçok insanın,aslında "liberal" bile olmadıkları kesinleşti.Belki, bunlara "burjuva demokrat" denebilirdi..

(...)

Mücadele kızışınca,bazı gerçekler ortaya çıkmaya başladı.

Sosyalizm mücadelesinde,bir de "demokrat"lığın olduğu sezinlendi!Dünyada'ki bir çok mücadelede demokratların nitelikleri ve yardımları kavranıldı.Başka yerlerdeki mücadelelerin kapsamını "ithal" yolu ile taşımayı görev bilen Kemalist aydınlar tayfası ve onların eklentileri "komünistler",seneler sonra çalıp-çırptıkları ile suçüstü basıldılar..Kabullenmeseler bile,onlar azılı birer hırsızdırlar.Yalancıdırlar.Burjuvazi bile,"hırsızlığı" ağır biçimde cezalandırmaktadır..

Bu yapısal durum ve meydana getirdiği zararlar geçmişte durmaktadır.Değişen yan ise çok azdır.

Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Etme Hakları da gündeme "geliverecek"ti.Ancak,"ürkütmeden" bunu yapmalıydık!

Gele gele nereye geldik.Meğerse,"ürkmemesi" gereken "sosyalist"lermiş.Her yanımızı,tüm safları "işçi sınıfı ideolojisi" adına,"burjuva demokratlar"la Milliyetçi Türk aydınları,kemalistler doldurmuşlar.Bu,şimdi rahatlıkla seçilmektedir.Bunlar ki,kendi burjuvazilerinin "taslak" modelleridirler.Tarihsel sürecin her yerinde,başka renklere boyanıp karşımıza dikildiler.Aşılmaz bir duvar oldular.Hala öyle durmaktadırlar.Şimdilerde yine burjuvazilerinin izin ve icazeti ile "mücadele" etmektedirler.Ve onların borazanları durumundadırlar.Onlara diplomat görevi görmektedirler.Bizlere,"kardeşim daha ne istiyorsunuz,bak Kürtleri kabul ettiler" demektedirler.Bırakınız yapalım,bırakınız geçelim mantığı ile, sömürgeci Türk devletini tam savunmaya,düzeltmeye,onaylamaya,desteklemeye var güçlerini seferber ederek çalışmaktalar.

Bunlar,bu "demokratlar",bugün de sosyalizm kisvesi altında enfes bir sosyal-demokrasi yapmaktadırlar.Hedef şaşırtmaktadırlar.Hatta bunun da gerisindedirler.Programları açık ve nettir.Her ne kadar 25 yıllık son serüvenlerinde "bir çok halk lideri" yarattılarsa da,nafile!Ne onlar sosyalizm yaptılar,ne de "halk liderleri" oldu.Bunlar tümüyle birer uydurmadan ibaret kaldı.Şimdi,rasyonalleştirme yöntemleri ile yeniden yeniden piyasaya sürülen programlar ve çalışmalar da tam bir oportünizmdir.

Bunlar,meyhanede rahat olmanın,entellektüelizm yapmanın aile yaşamlarının sarsılmamasını tüm mücadeleden vazgeçmeye özdeş tutmaktadırlar.Her mücadele pratiği onları rahatsız etmektedir.

Artık canhıraş bir biçimde Avrupa'larda "demokrasi havariliği" yaparak,"dostluk cemiyetleri"nin vazgeçilmez simaları oldular.Bunun hesabı nasıl ve ne zaman alınır,hiç aldırış etmemektedirler:

Dönüp geriye biraz bakınız.Görürsünüz ki,Türkiye'de sosyalist hareket her zaman "demokrat"ların güdümünde ve burjuvazinin çizdiği sınırlar içinde kalmıştır.Hep yedek lastik olmuştur.Çünkü,"demokrat"lar tam bir burjuva "taslak"lar durumundadırlar.İstenilen her kılıfa girebilen insanlardır.Bunlar için mazeret yoktur,fiat da yoktur.Her zaman,kolayca,ben "demokratım" diyebilmektedirler..

1960'ların ağır ve sancılı yapısından "meşhur ve maruf" "ilerici anayasasının" tanıdığı yer ve sınıra kadar "sosyalizm" yapmanın buyurganlığı içinde,devletin -bir ölçüde istihbaratın- "gönüllü akıl babalığı" ile yıllarca anayasa "sola açık mı,kapalı mı?" tartışması yaptılar.Bu boyut içinde orada "sosyalist" burada "demokrat" oldular.Şimdi de hükümetin dış politika danışmanlığını yüklenmek sırasına girmişlerdir.Onlar ki,üzerlerine toz kondurulmayan asilzadelerdi,sosyalizmin beyleriydi..

Bu yapı,doğal olarak bir "sol" parti oluşturdu.Daha doğrusu doğurdu.Bu,sosyalizmin varlık koşulu değildi.Bugün artık çok iyi anlaşılmaktadır.Kendi kendilerini belirlemeleriydi.. "Türk Milliyetçiliğinden hız ve ilham alan" bir anayasanın "tastamam" uygulanması mücadelesi idi."Demokrasi" mücadelesi idi,bunu savunanlar "ilerici",diğer herkes "gerici" olarak kabulleniidi.

Burjuvazinin bir kanadı durumdan memnundu,diğer kanadı i-

se,vaveyla koparıyordu: "komünistler aldı yürüdü".Bu gelişmeleri hazmedemeyen bazıları da bir kaç darbe girişiminde bulundular.Bunun ideolojisini yaptılar,TİP'in bile dışında kalmayı yöntem seçtiler.Ama,adamları TİP içinde vardı.Bunlar İttihat ve Terakki ruhunun yeniden hortlatılması mücadelesinde çok başarılı oldular ve destek de gördüler.Atatürk'ü tartışmaya,tartıştırmaya başladılar.O'na yeni yeni isimler takmayı da ihmal etmediler...

Genç militanların namus ve onurları siyaset cambazlarının -şimdi yeni renkleri ile yine piyasadadırlar- ve bezirganlarının oyunları,dalavereleri ile parçalandı,pazarlandı.Gerçekten namuslu ve samimi olan binlerce insan sosyalizmin sunulan program içinde olabileceğine inanıyordu ve hepsi ceplerinde "anti-emperyalist Mustafa Kemal'in kalpaklı resimlerini" taşıyorlardı."Mustafa Kemal anlaşılmaya" "tanınmaya" uğraşılıyordu!..

Ancak,ambargo ve danışıklı döğüş belli olmuyordu.Ortalık bulanıktı.TİP'e karşı bazı merkezler umutsuzluk tellallığı yaparak,her yana çamurlar atmaya ve büyük büyük suçlamalar yapmaya başlamışlardı.Ancak,ceplerinde taşınan kalpaklı M. Kemal resimleri birdenbire ve hiçbir nitelik değişikliğine uğramadan Che Guevera'nın resimleri ile yer değiştirdi..Ve "demokrat"lar üniversite kapılarını zorlamaya başladılar.. Yıl 1968'lere dayanmıştı ve Avrupa'daki "gençlik hareketleri" de etkisini sürdürüyor,parlamenter mücadele küçümseniyordu.Küçük-burjuvazi'nin isterik nöbetleri tutmuştu.Tatmin olmamış yanlar tımar istiyordu!.Babası belli olmayan piç böylece "el bebek,gül bebek" büyütülmeye başlanmıştı...

Bu,Kemalist küçük-burjuva aydınlar,sosyalizmin ittifakçısı "demokratlar" olarak,bir ayakları partide,diğeri askeri darbelerin içinde ve kendilerine her taviz verilerek kümelendiler.Palazlandılar.Yarattıkları kaos içinde "lider"ler türettiler.Ve "devremci" o büyük hareket,geniş kitle muhalefeti katledildi..1970'lere ve hızla 1980'lere gelindi,dayanıldı.

Aynı yapıda,anlayışta ısrar edilmekte ve direnilmektedir. Bunlar saf anti-komünisttirler.Her vesile ile bunu yapmaktadırlar.AT hayırına şimdi "Kürtler var" demektedirler.Türkiye'de sosyalizm mücadelesi açısından ciddi ve tutarlı,gerçek anlamda bir demokrat oldukça zordur.Elin parmaklarıyla sayılacak kadar azdır...

(...)

Olanaklarımız ve Merkez Yayın Organımız'ın durumu elverseydi,demokrat nedir,ne değildir,ideolojik-teorik yerleri, dünya pratiğindeki örnekleri,Türkiye'deki demokratların anti-Kürt ve anti-komünist nitelikleri ve şimdi aldıkları yeni yapısal durum vb..ile ilgili en geniş biçimde açıklama yapabilirdik...

(...)

Demokrasi mücadelesi,sosyalizm mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır.Bu nedenle de demokratların durumları mücadele içinde çok önemlidir.Demokratik bir toplumun yaratılması, sosyalizmin kurulması için önemli bir aşamadır.

(...)

Türkiye'de gelişen bu yapıya bir de Dünya'daki gelişmeler ve özellikle sosyalizmin içinde bulunduğu buhran da eklendi.

Bizim görüşümüze göre,sosyalizm burjuva rasyonellere adaptasyon değil,burjuvazinin alt edilmesi,ortadan kaldırılması, onun bütün araç ve gereçlerinin kamulaştırılmasıdır.O'nu silme mücadelesi ve bir sınıf hareketidir.

Bugün Türkiye'de yeni oportünist biçimi ile gerçekleştirilmek istenen oyun,bir sınıf hareketi değildir.Bir sosyal-demokrasi hareketidir.TBKP eylemi,geçmişi ve geleceği ile. iktidar mücadelesi vermek amacı taşımıyor.Burjuvazinin çizdiği sınırlar içinde izinli ve icazetli olarak "çoğulcu demokrasi"yi oturtma çabasıdır.Oyun kurallarına göre oynanırsa bu belki de olacaktır.Küçük bir % oyla ne uzayacak,ne de kı-

salacaktır..Buna daha açık adıyla burjuva demokrasisi demek doğru olacaktır..Bu eylemin bir devrim anlayışı da yoktur. TBKP bir kitle partisidir.Programıyla hala.Türk ordusunu "iyileştirme"yı önermektedir.

TBKP'nın geleneksel ve tarihsel durumu,onların birdenbire "gerçek komünistler" olmalarına engeldir.Olay,eski ve kokuşmuş TKP'nin TIP'leşmesidir.TIP içindeki kliklerden birinin TKP'yı denetime almasıdır.TKP hiç bır zaman "illegal" hareket olmadı.Şimdi de legal "TIP"in "perspektifi"ne girilmektedir..

Komünistlik,bunlara "babadan miras" yoluyla geçmektedir. Asılında buna hiç hakları yoktur.Bir çok insanın kanı ve canı pahasına "komünistlik" yapmaktadırlar.Bunları iyi tanımalıyız.Bunlar.sosyalizmi imhaya,peşlerine taktıkları iyi yetiştirilmiş eklentileri ile de Kürdistan mücadelesini ertelemeye,burjuvazı ile tam anlaşma yoluyla peşkeş çekmektedirler.

Burjuvazileri ile pazarlık yaparak ve onların izin-icazeti kadar "komünistlik" yapmaktadırlar.Burjuvazilerinin "komünistleri"dir.Bizzat burjuvazi,bunların "zararlı olmadığını" söylemektedir.Bu,aynı zamanda Türk istihbaratının programıdır ve programını da kabullendirmiştir.Legaliteye çıkış biraz göstermelik engellerle,sonunda uygulamaya sokulacak ve diğer gruplar anarşist,terörist ilan edileceklerdir.

Bir acenta olan ve herkesi siyasal çalışmasında yıllardır suçlayan bu hareket her yerde kaçak ve korkaklıkları ile tescil edilmelerine karşılık "cesaret" gösterileri de yapmaktadır.

(...)

Biz,Kürdistan'dan bir ülkeden bahsediyorduk.Kürt ulusunun anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadelesinden bahsediyorduk.Bunlar bizi suçluyorlardı.Proleteryayı böldüğümüzü söylüyorlardı.Şimdi "seksiyon"lar kurarak kendileri "bölücülük" yapmıyorlar mı?Ne kadar erken bir keşif bu...

Her devrimci,her yurtsever ve komünist burjuvaziye karşı amansız mücadeleyi oportünizme karşı mücadele ile birleştirmelidir.Bunları tanımalı ve hayat hakkı vermemelidir.Oportünizm burjuvazinin en önemli silahdır.Bunları ve onların eklentileri Kürt oportünistlerinin yeni elbiselerine ve kılıflarına dikkat edelim.Burjuvazinin bunları artık "ustaca" kullanmalarına fırsat vermeyelim..

"...Oportünistlerin etki alanında bulunan ve objektif olarak eğilimleri devrimci bir çizgide yer alan ama ideolojik olarak oportünistler tarafından tahrip edilen tabanın,surekli, itınalı,kararlı ve sabırlı bir çalışma ile devrimci saflara geçmelerini sağlamak görevi unutulmamalıdır.Bu yapılırken ce,bu insanların oportünisler tarafından iğfal edilen ve şartlandırılan değer yargılarına karşı duyarlı olunmalıdır. Bu arkadaşlar fanatikliğe,fetişizme itilmemelidir.Uzun vadeli ve mutlaka kazanılması gerekli mücadele perspektifi bu arkadaşlara uzun uzun,sabırla,şefkatle anlatılmalıdır."

(rızgari,S.7,Sh.125)

NIVÎSEKÎ SIYASÎ LI SER ENIYA RIZGARIYA NETEWÎ YA KURDISTANÊ

Welatê me Kurdistan di bin tade û ledanên behempa de ye.Ji alî çar dewletan,bi tekilî û giredanên emperyalîst,hatiye kolonîze kirin.Di bin dagîrgirina leşkerî de ye.Dewlemendiyên wê ên ser û bin erdîn hatine talan kirin;ziman û toreyên wê ên netewî hatine parçe kirin,koloniyek navnetewî ye.

Welatê me Kurdistan,li gor pevajoka qirna me,civakek xwedî çîn e.Li gor pevajoka peşdeçûna kapîtalîzmê,li welatê me jî, çîna karker bi hêz dibe,xwe dihûne û wek çîn e tebeqên din pevajoka peşdaçûnê nîşan dide.Di vê peşdeçûnê de tekoşîna rizgariya netewî ya Kurdistanê jî çaven peşketi bi dest xistiye.

Heger;li gor peşketinên li dinê,tekilî û giredanên emperyalîst ên ku çiruskên xwe dane welatê me,em bigrin dest,ji ber:

-Kemanî û hilweşandina hemdemî a ku sosyalîzma reel tê de ye,

-Hesabên çewt ên şoreşger û demokratên netewa serdest û windakirina armancên bernama wan a pratîkî.

-Ciwanbûna proleterya û naşîbûna Marksîstên Kurdistanê, derbasnekirina "raberizandinên sosyalîst" ên li rojhilata navin û bebiryariya wan a li ser hebûna xwe,proleterya Kurdistanê nebûye xwediyê rexistina û hûnanek xwedî deng û bi bingeh.

Tehdîta ku tekilî û giredayinên emperyalîst li welatê me pek anine,hevkarî û yekîtiya berjewenda(menfaat) dewletên kolonyalîst,hatine cunta leşkerî a 12 Îlonê û pê re tehrîbat û telefbûna kadir'an,rakirina kemanî û bêbaweriya nav gelên hereme,pewîstiya tekiliyên germ û nezîk ên bitevgera demokratîk a netewî ya Kurd a her perçeyî re,pêkhatina yekîtî û hevkariya navbera hêzên rizgarîxwazên netewî yên Kurdistanê, ji alî pevajokê de wek hebûnek berbiçav xwe daye peş.

Peşketin,û li gor xwestek û daxwazên xwe,bûrjûwaziya piçûk,gundî û sinif û tebeqên din ê ku berjewenda wan di rizgariya netewî de hene,potansiyela fireh a rast û çep,tiştek bi me daye zanîn;rakirini bibinketina vekirî a li welatê me. ji dagîrkirina leşkerî safî kirina Kurdistanê û ji bo dawîanîna tekiliyên kolonyalîst,pekanîn û damezrandina yekîtî û hûnandinên bi bingeh.Heger ji wê xalê bê bi rê ketin,di merhela îro de,eniyek giştî ku karibe hemî welatparêz û hêzên rizgarîxwaz biliviîne,pêwîstiyek ber bi çav e.

Peşneyara ku îro ji bo yekîtî û hevkariya hêzên netewî ji bo eniyek giştî tê kirin ne nû ye.Bi salan,berjewendiyên teng ên grûbî,pêşkêşkirina teoriyên nerast û pêkanîna provakasyonan,rê li ber wê girtibûn.Di eknî wextî de tiştekî din. ku rê li ber digirt û dibû asteng jî ev bû,ku çi di nava girsa gel de û çi jî di nava rexistinan de ev mesele derneketibû merhela zanînê.

Li hember van teva,mesela Kurdistanê,li gor armancên bernamên dûr û nezîk,bi salan li ser tezên berê dimeşe û berdewamî riya xwe dike.Weke ku di dema çuyî de jî bûye,îro ji di hemî pirsgirêkan de,li serî pirsgireka rexistinî,pirsên teorîk û ideolojîk ji di bernama me a dûr û nezîk de divê bi awakî vekirî bên berpeş kirin.

Bi van gotin û dîtinên gelemperî vê giredayî;şoreşa Kurdistanê,di tevayiya welêt de,di bernama xwe a dûr de,rizgariya civakî ji dike armanca bernama xwe.Aliyê vê bernama dûr a bingehîn ev e,ku wek armancek bernama nezîk,Kurdistan ji dagîrkirina leşkerî bê safî kirin.Evtiştekî vekirî ye.

Çalakiya safîkirina dagîrkirina leşkerî a li welatê me, rastî azadiya netewa me û serxwebûna welatê me tê.Haceta ku vê bername bîne cî Eniya Rizgariya Netewî ya Kurdistanê ye. Yekbûna sosyalîst,welatparêz û hêzên netewî a di bin ala eniyê de,damezrandina Arteşa Gel û di tekoşîna her aliyê welatê me de,di bin ala eniyek navendî de pêşkêşkirin û bi zimananîna xwestek û armancên berbiçav pêwîst dike.Ji aliyê din pêwîst e hemî tekilî û giredanên kolonyalîstî li hole

ben rakirin.

Dosten me kem,hezen me bela ne

Di deme ku em te de dijîn de tehdîdên ciddî çebûne.Dewleten kolonyalist,weke her deme,li alîkî alîkariye ji emperyalistan digre,û bi riya tekiliyen pragmatîk en hezen sosyalîst ji,bi her awayî di nava di nava kar û hevkariyan dene. alîye din bi polîtiken deren dûr û direj,ji tehrîbaten tevgeren oportonîsten rast û Narodnîken çep en li hereme,fede digrin,wan bi kar tînin û provakasyonan li dar dixin.

Rizgariya netewî ya Kurdistane di demen zor û çetin re derbas dibe,ev pevajok xweş te fehkirin.

Bi salen serihildanen me bi xwine,bi zilme hatine şikenandin,ten şikenandin.Ledan,pişavtin(asimîlasyon) qirkirin û derbirkirin bûye wek polîtîkek bingehin a dewleten kolonyalist.Bi salan di nava ve vahşete de em bi tene û be çare hatin hiştin.

Riya me dijwar,kare me zor û yekîtî îro pewist le sibe dereng e...

Em bi tevayî,sosyalîst,welatparez û hemi hezen netewî yen Kurdistane mecbur in li hember dijmin hezen xwe bikin yek.

Beguman,di eniya rizgariya netewî ya Kurdistane de,we vetandinen bi her awayî,berjewendiyen piçûk,baweriya teng a grûbî,provakasyonen dijmin en rast û çep vala derkevin;we yekîtiyek bi hez be damezirandin,we îdeolojiyen ne wek hev û teoriyen cuda ben kem kirin.Bi ve re,di nav armancen bernama bûr de we toven yekîtiyek îdeolojîk û siyasî jî be avetin. Dive em ji bo ve zemîne bi peş kevin.Ji bo ve;baweriya Kurdistani,giredan,sadiqiya bername û beri her tişti ji samimiyet pewist e.Dive ev,bi îfada rastîn û berbiçav a mercen welate me derbasî pratîke bibe.

Eniya Rizgariya Netewî ya Kurdistane,dive zemineke vekirî ji bo welatparez,demokrat,komunîst û hemi hezen netewî damezirîne.Serkariyek demokratîk û livandineke bide qezenc kirin.Dive Laweriye bide.Dive lîstiken dijmin xera bike.Dive nerm û mutewazi be.Dive be rawestîn berdewamî riya xwe bike. Dive rexistinek leşkerî ya xurt biafirîne.Dive hemi kesen Kurdistani ji bo rizgariya welate me û azadiya netewa me bike şerkaren be hempa.

Dive em bi dîplomasiya herî firehtir,ji dine tevi re pirsgireken Kurdistane bejin,we bidin naskirin û bi zedekirina dostan bala wan bikşînin ser welate xwe.Dive ev dîplomasi ji girûtiya îdeolojîk û ji giredayîne safî kirî be,di nava kasîta weşan û nasandine de dîplomasiyek nerm be.Armanca birgehin dive ne xizmeta tevger û diti nen din,le xizmeta netewa me,welate me û berjewenda we be.Encex bi bir û baweriyek wilo em karin dosten xwe zede bikin.

Eniya me a rizgariye netewî,dive weşaneke navendî û bi rek û pek bi re xe.Te de pirsgireken xwe bi awakî vekirî û baş bîne zimên û lingên agehdarî û rexistini damezirîne.Dive zanibe tekeve her ciyî.

Eniya Rizgariya Netewî,tekiliyen fireh bi Marksîst,şoreşger û demokraten netewa serdest re datîne,di nava ve armanc u stratejiye de hevkariya kar û çalakiyan(eylem) pek tîne.

Bi rexistinek leşkerî,ji bo felckirna reh û mejiye kolonyalîstan,çalakiyen pewist pek tîne.Welet dike wek hezek şerkar.Bawer dike ku tişteki ku Kurdistani winda bikin tuneye, en ku winda bikin kolonyalist in.

Eniya me,ji bo stendina dewlemendiyen xwe,rizgarkirina hebûn û xîreta xwe bi zanina parastina xwe we hemi çalakî û xebata xwe texe her hola jiyane.Afirandina potansîyela fireh a rizgariye ji xwe re dike armanca bingehin.Yekîtî û piştgirtina gelen Tirk,Ereb,Faris û gelen dine ji xwe re erk dibîne û li gor we tekiliye datîne.

Bi hezen sosyalist û hezen rizgarîxwazên dine re tifaqan geş dike,di sewiya wan hez û dewletan de nûneran amade dike.

Bi rexistin û dewleten demokratin en dine re,di pirsgirek-ên me en bingehin de,dan û stendinan dike.Tekiliyen xwe li ser dûrişmen bingehin dimeşine,ji tewr û lebata xwe a serbixwe tawiz nade.

(...)

BIJI SERXWEBÛNA WELATÊ ME Û AZADIYA NETEWA ME!

(...)

7.Ciriya Paşin 1987

KÜRDISTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ ÜZERİNE SİYASİ BİR METİN

Ülkemiz Kürdistan,Dünya'da emsali görülmemiş bir baskı ve zulüm altındadır.Dört devlet tarafından emperyalist bağlantılar içinde sömürgeleştirilmiştir.Askeri işgal altındadır. Bütün yer-altı ve yer-üstü kaynaklarına,tüm değerlerine el konulmuş;dili ve ulusal gelenekleri parçalanmış,devletlerarası sömürgedir.

Ülkemiz Kürdistan,çağımıza uyarlı olarak sınıflı bir toplumdur.Kapitalizmin gelişme sürecine uygun olarak,ülkemizde de proletaryanın gelişip güçlenmesi ve kendi örgütlenmesini yaratması,diğer sınıf ve tabakalar gibi,belli bir gelişme süreci göstermektedir.Bu gelişme içinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi de ileri bir boyut kazanmıştır.

Dünya'daki genel gelişmeler,emperyalist ilişki ve bağlantıların bölgemize ve Ülkemize yansıyan ve sarkan boyutları içinde ele alındığında:

-Reel sosyalizmin içinde bulunduğu evrensel ve ulusal zaaf ve çöküntü,

-Egemen ulus Marksistlerinin,devrimci ve demokratlarının yanlış hesap ve pratikte yenilgiye uğrayan program hedefleri,

-Kürdistan proletaryasının genç ve Marksistlerinin deneysiz oluşları,Orta-Doğu'daki "sosyalist tartışma" çerçevesini aşamamış olmaları ve kendine özgü yapılanmalarındaki kararsızlıkları,

nedenleriyle,Kürdistan proletaryasının ciddi ve ses veren bir örgütlenmesinin başarılamadığı ortadadır.

Bölgemizdeki emperyalist ilişki ve bağlantıların oluşturduğu tehdit,sömürgeci devletlerin çıkar ve eylem birlikleri, 12 Eylül Askeri Darbesi ile uğranılan yenilginin yarattığı tahribatlar ve kadroların telefi,bölgedeki halklararası birlik ve dayanışmanın uğradığı aşırı derecedeki zaafın giderilmesinin zorunluluğu,ülkemizin her parçasındaki geleneksel ve kökleşmiş ulusal demokratik gelişme ve hareketlerle yakın işbirliklerinin gerekliliği,Kürdistan ulusal kurtuluşçu güçler arasındaki güçlü birlik ve ittifakların yaratılmasını, süreç bakımından bir olgu olarak dayatmıştır.

Gelişmeler ve taleplerine denk düşen istek ve özlemleri itibariyle küçük-burjuvazi,köylülük ve çıkarları ulusal kurtuluşta olan diğer sınıf ve katmanların,sağ'daki ve sol'daki geniş ve yaygın potansiyelinin bize öğrettiği temel olaylardan biri;ülkemizdeki açık yenilginin ortadan kaldırılması ve Kürdistan'ın askeri işgalden arındırılması ve tüm sömürgeci ilişkilere son verilmesi için,ciddi birlik ve örgütlenmelerin oluşturulmasıdır.Bu noktadan hareketle,tüm yurtsever ve ulusal güçleri,hareket ettirebilecek ortak bir taarruz cephesinin oluşturulması aşamasının zorunluluk kazandığıdır.

Bugün önerilen,tüm yurtsever ve ulusal güçlerin ortak bir taarruz cephesinde birleştirilmeleri olayı yeni bir olgu değildir.Senelerden beri dar grup çıkarlarının ve yanlış üretilmiş teorik belirlemelerin ve provakasyon işlemlerin engellediği bir durumdur.Aynı durumda,bu oluşumu,engelleyen

diğer bir faktör de;gerek kitleler düzeyinde ve gerekse örgütler düzeyinde yeterli ölçüde sorunun bilince çıkarılmamış olmasıdır.

Bütün bunlara karşın,Kürdistan sorunu;asgari ve azami program hedeflerinde yıllardan beri belirlenmiş temel tezler üzerindedir ve yoluna devam etmektedir.Geçmişte olduğu gibi şimdi de bütün sorunlarda,başta örgütlenme sorunu olmak üzere-teorik ve ideolojik belirlemelerde- kısa ve uzun vadeli programımızın pratik ve anlaşılır biçimde ele alınması gerekir.

Bu genel belirlemelere bağlı olarak gelinen yerde;Kürdistan Devrimi,ülke genelinde sosyal kurtuluşu da amaçlayan azami bir programı içermektedir.Bu azami programın temel ve vazgeçilmez yanı olan,asgari bir program hedefi olarak,Kürdistan'ın askeri işgalden arındırılması'nı gerektirdiği açık ve vazgeçilmezdir.

Ülkemizin askeri işgalden arındırılması eylemi,ulusumuzun özgürlüğü ve ülkemizin bağımsızlığına denk düşmektedir.Bu programı gerçekleştirecek araç Ulusal Kurtuluş Cephesi'dir. Bütün sosyalist,yurtsever,ulusal güçlerin en geniş bir taarruz cephesinde birleştirilmesi,halkımızın silahlı bir Halk Ordusu'na dönüştürülmesi ve ülkemizin her yanındakı mücadelenin merkezi bir cephe altında somut talep ve özlemlerinin dile getirilmesini gerektirmektedir.Ve ayrıca bütün sömürgeci ilişki ve bağlantıların ortadan kaldırılması zorunludur.

Dostlarımız az,güçlerimiz dağınıktır.

İçinde bulunduğumuz süreçte ciddi tehditler oluşmuştur.Sömürgeci devletler her dönemde olduğu gibi,bir yandan emperyalist destekleri arkalarına alarak,sosyalist güçlerin pragmatik ilişki ve yan tutmaları ile her türlü iş ve eylem birliği içindedirler.Diğer yandan uzun vadeli politikalarla sağ-oportünist ve sol-narodnik hareketlerin bölgede yarattığı tahribatlaradan yararlanarak provakasyonlar oluşturmaktadırlar.

Kürdistan ulusal kurtuluşunun nasıl zorlu ve çetin bir dönemeçte olduğu anlaşılmaktadır.

Yıllardan beri başkaldırılarımız,kanla,zulümle bastırılmış ve bastırılmaktadır.Baskı,asimilasyon,jenosid,işgal geleneksel leşmiş birer sömürgeci politikasına dönüşmüştür.Senelerce bu vahşet içinde yalnız ve çaresiz bırakıldık.

Yolumuz sarp,işimiz zor ve bugün için birleşmek zorunlu, yarın geçtir...

Biz,genel olarak bir bütün halinde Kürdistanlı sosyalistler,yurtseverler ve tüm ulusal güçler,ortak düşmana karşı, tüm güçlerimizi birleştirmek zorundayız.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde hedef ve şiarını bulacak olan bu birleşmenin her türlü ayrılıkları,küçük çıkarları,dar grup anlayışlarını,düşmanın sağ ve sol oyun ve provakasyonlarını boşa çıkaracağı;güçlü bir birliği oluşturacağı,ideolojik ayrılık ve teorik farklılıkları aza indireceği,bu bağlamda,uzun vadeli program hedefleri içinde ideolojik-siyasal bir birliğin tohumlarını da ekeceği açıktır.Bu zemin için ilerlemeliyiz.Bunun için Kürdistan'a inanç,bağlılık,programa sadık kalma ve en başta samimiyet gereklidir. Bu,ülkemizin somut koşullarının gerçek ifadesi ile pratiğe geçirilmelidir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi,tüm ulusal güçlere,yurtseverlere,demokratlara,komünistlere,açık bir zemin oluşturmalı;demokratik bir yönetim ve hareketlilik kazandırmalı.Güven vermelidir.Düşmanın oyunlarını bozmalıdır.Esnek ve mütevazı olmalıdır.Yılmadan yoluna devam etmelidir.Güçlü bir askeri örgütlenme yaratmalıdır.Tüm Kürdistanlıları,ülkemizin kurtuluşu ve ulusumuzun özgürlüğü için,ciddi birer savaşçı yapmalıdır.

En geniş diplomasi ile tüm dünyaya,Kürdistan'ın sorunlarını anlatmalı,tanıtmalı ve dostlukları çoğaltarak,dünya kamuoyu'nun dikkatini ülkemize çekmeliyiz.Bu diplomasi,ideolojik

sekterlik ve bağımlılıktan arınmış,geniş yayın ve tanıtma kapasitesi içinde,esnek bir diplomasi olmalıdır.Temel amaç, başka anlayış ve yapılara hizmet değil,kendi ulusumuz ve ülkemize hizmet ve onun menfaatleri olmalıdır.Ancak böyle bir anlayış ile dostlarımızı çoğaltabiliriz.

Ulusal kurtuluş cephemiz,geniş ve merkezi bir yayın örgütlendirerek,temel sorunlarımızı en iyi biçimde anlatabilmenin yolunu ve haberleşme ile örgütlenmenin ayaklarını oluşturmalıdır.Her yere girmesini bilmelidir.

Kurtuluş cephesi,eğemen ulus Marksistleri,devrimci ve demokratları ile en geniş ittifakları kurar,bu amaç ve strateji içnde gerekli iş ve eylem birliklerini gerçekleştirir.

Askeri bir örgütlenme ile sömürgecilerin en kılcal damarlarını ve beyinlerini felç etmek için gerekli eylemleri koyar,ülkeyi savaşan bir güç haline getirir.Kürdistanlıların kaybedecek birşeylerinin olmadığına inanır.Kaybedecek olan sömürgecilerdir.Onlardan tüm zenginliklerimizi geri almanın, ulusal değerlerimizi ve onurumuzu kurtarmak ve korumanın bilincinde olarak tüm eylem ve çalışmalarımızı hayatın her alanına sokmayı,yaygın ve geniş bir kurtuluş potansiyelini aratmaya azami özen göstermeyi temel amaç sayar.

Türk,Arap,Fars ve diğer dünya halkları ile birlik ve dayanışmayı görev sayar ve buna uygun ilişkiler kurar.

Dünya'daki tüm sosyalist güç ve ulusal kurtuluşçu güçler ile ittifaklar geliştirir.bu örgüt ve devletler düzeyinde temsilciler bulundurur.

Tüm Dünya'daki demokratik örgütler ve devletlerle,temel sorunlarımızda alış-verişte bulunur.İlişkilerini temel ilkelere dayandırır,bağımsızlıkçı tavır ve davranıştan ödün vermez.

(...)

YAŞASIN ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI ve ULUSUMUZUN ÖZGÜRLÜĞÜ!

(...)

7 Kasım 1987

"...
Kürdistan Kurtuluş Örgütü(rızgari),Ulusal-Demokratik ve Sosyalist bir kitle örgütüdür.

Azami program hedeflerinde;ülkemizin Toplumsal Kurtuluş Mücadelesini gerçekleştirecek tek ve merkezi bir Kürdistan Proletarya Partisi'nin yaratılmasını;

Asgari program hedeflerinde;Kürdistan'lı tüm Yurtsever-Demokrat ve Sosyalist,ulusal ve siyasal güçlerin tek bir Taaruz Cephesi'nde -KUKC(Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)'de- birleştirilmelerini;
Bu programların hayata geçebilmeleri için,acil ve siyasal hedeflerin saptanıp çözümlenmesini;

Amaç ve kendisini bu sürecin en önemli Araç'ı sayar.

Örgütümüz,baştan beri şiar edindiğimiz;Bağımsız,Birleşik,Özgür-demokratik ve Sosyalist Kürdistan'ın,amaç edindiği programların hayata geçmesi ile gerçekleşeceğinin bilinç ve inancındadır..."
(Kürdistan Kurtuluş Örgütü Program Taslağı'ndan)

DAZANINA PARTÎ - 1

Hevalno,

Welatê me Kurdistan ji alî 4 dewletên kolonyalîst ve hatiye dagîrkirin û koloniyeke navnetewî ye.Em tev de vêna dizanin.Di vê çarçeweyê de Rizgarî li gor îmkan û jêhatîbûnên xwe ruçikên çirêj û kiryarên bixwin yên kolonyalîzmê li Kurdistana Bakur (Kurdistana Tirkiyê) teşhîr kiriye.Li ser vê esasê xebatên girîn yên teorîk û pratîk hatine kirin.Ji aliyê îdeolojîk ve têwr hatiyê danîn.Ew dewleta ku ji van xebatên me nerehet dibû,dixwest ku bi awakî sîstematîkî dora me bigre û me mehwû bike.Paşveruyên ji hemû rengî û baskên oportunîst ji bi her awayî beşdarê vê dorgirtin û îmhakirinê bûn.Di dawiyê de emketin nav tekçûnekî (binketin) giran.Niha jî hêdî hêdî ji vê rewşa tekçûne em derdikevin.

Bi rastî ji dema tekçûnêde tevgerên siyasî ruxan (wêranbûn).Lê bele ji vê rewşê tu ders nehat wergirtin.Grûpên siyasî,ku li hember erişên 12 Îlonê belaw bûn,teslîm bûn,hin jî aran tevî ixanetê bûn lê xwe mehkemê nekirin.Ew bi serhişkiyeke mezin tezên ku di jîyanê de hatine tekzîpkirin dipârêzin.Ji ber vê yekê bi rêxistinên be rih û qels ve,ku di erişeke dewletê de bela-wela dibin,nikarin xwe ragirin.Li vir û li wir xebatên xwe didomînin ji kîjan alî be mezêkirin bila be kirin;ew di pêşiya hûnakeke ciddî de astenên (ergelêyên) paşverû pêktînin,Ji ber vê,divê em rewşa welatê xwe baş bizanin û li hember provakasyonan,li hember lîstikên ku bêne lîstin hişyar bin...Divê em xebatên xwe hîn kûrtir,û peştir bikin;da ku bikarî bin BIGIHIJIN TEORÎYEKE CIDDÎ Û ZANISTÎ ku ev di tekoşîna rizgariya welatê me de her dem girîne ya herî girîngtir;bi hezkirina rêxistina me û awakirina wê ye.

Ev dema niha,ku me pêwajoya awakirina îdeolojîk xilas kiriye,êdî divê armanc û programên rêxistina me yê siyasî bigihin hedefên xwe...Rêxistina me pêkanîna partiyeke proleterî û navendî ji bo welatê me ji xwe re erka (vatiniya-wezîfeya) bingehîn dihesibîne.Erka pêvajoya niha ku divê bê çareserkirin ji;civandina hemû hêzên netewî û siyasî li nav eniyeke erîşê -Cepha Rizgariya Netewî ya Kurdistanê- deyê. Rêxistina me wesîteyek (navgînek) girîng ye pêkanîna programên me dûr û nêzik ji bo rizgariya netewî û civakî ye.Divê em ji bibin neferên bêhêv ye vê armance.

Hevalno,

Divê wek mirovekî binamus,wek ronhakbîrê welatek kolonî,ku bere xizmeta wê gihiştiye têkoşîna rizgariya netewî û civakî;di vê bi serhewdehatin û kombûnê de beşdar bin.Em mirovên welatekî wisa ne,ku namusa wê anîne perekî û namusa jinên wê paymal bûye.Û li bin dagirkeriyê de ye.Em mirovên vî welatî nikarin ji erkên xwe birevin.Ji xeynî serketina têkoşîna me bi tiştekî dî dilê me xweş nabe.Jiyana kûrteroj û rojane rojeke xilas dibe...

Êdî îro gelek mirov tiştên rast dizanin.Gelek mixabin,ku tesbît û nivîsandinên çend salên bere hingî nedîhatin femkirin...Erîşî tezên stratejîk kirin.Tesbît û daxwuyaniyên mitewazî bi navê "neteveperestî", "veqetxwazî" ûhwd.hatin gunehbarkirin.Em ketin bin erîşeke giştî.Hîn jî -ev pêkhatina rast û berdewam- di bin erîşê de ye...Lê fêde nake.Rastî li meydanê ye!..Niha piştê çend salan,tiştên ku di wan rojan de bi cesaret hatibûn gotûbêjkirin,li ser hatibûn rawestin,ku bi serhişti (inadî) nehatibûn qebûlkirin û ew tezên ku bi sixêf û derew tenî le dikirin,tiştên dîrokî tesbîtên teorîk û xebatên pratîk ji aliki,ji vê paşdetir in.Kes ji ji vê yeke fêdî nake!..Li xwe rexnegirtin ji xwe tuneye,digel wê destbi ji dûrketina marksîzmê û ji dûrketina rastiya welat

kirine.Behn çikiyaye.Berhemen amatorî tem çinin,awahiyen berhemen xewne (xeyal) yeko yeko diherivin.Di ve navene de çi dibe,li ser hesabe tekoşina rizgariya netewi û civakiya Kurdistane ye.Tekoşina rizgariya netewi û civakiya Kurdistane perçe bûye.

Îro em dişa li sere zivronekeke nû sekinine.Dive em li ser dema bihûrî bisekinin û we berçav derbaskin.Tehamila şoreşa Kurdistane bi tewren amator û beberpirsiyariye (bemesûliyete) nemaye.Me dit,ew grupen,ku mina kitkark ji erde derdiketin çi anin bo tekoşine.Serok(!) en xav (betecrûbe) û ji alî teorî ve tenegihiştî di xebate de li hember polîs kernehatin, tevger be serî hiştin.Ewana radibûn û rûdiniştin erişe me dikirin.Dive niha be pirsin:

> miroven me yeko yeko homû ji jehatîbûn ji alî herkes ve dihatin hezkirin.Li tu mistewaye (duzey) de neketibûn nav lihevhatineke,kes nikaribû guneheki wan ji beji.Di her aliye jiyane de hatibûn ceriban-din (tecrubekirin).Li ber polîs û mehkeman û di bin eskence de qels nebûn.Di girtîxanan de bubûn sembola berxwedane.

Digel van tiştan ji,ji ber çi bi hevkariyeke qutsal erişî siyaseta me kirine.Dive sedemeka ve,ya giring hebe!

Ev diyare,ku siyaseta me derewen kesen ku nave wan "mirove zanyar" derketi bûn,ku rastiyen welate me û dîroke tevili hev dikirinteşhîr kiriye.Siyasete me him li metropole,him ji li Kurdistane çepe bi icaze teşhîr kir.Teoriyen ifxal mehke-me kir.Çepe ku bi îdeolojîya resmi ve lihev kiribû behna wi çikiya.Ew ji naçar man û li ser hin tiştan qiftûgo çekirin. Ji ber van sedeman û sedemen mîna van em bûn hedefa erişa wan.Îdeolojiya Fermî Kemalîzm û piredaye wi tezen çewt perçe perçe bûn.Ew rastî yen ku me diparast gelekan nerhet (akız) dikir.

Careke berga peşî (qapax) ya kovarekî me bi ala rengîn derketibû,qiyamet li sere me rakirin...Ew "zanayen ku teori diafirînin" di nav mij û morande tiştên ku nivîsibûn parasti bun edi îro naye bîra wan.Di deste wan de ala kurdî di kûçe-yen Ewrupaye de bi reqabetekî mezin diqirin û kirinen xwe diresiminin...Dişa hewalen me bo ku erka komunîsta dizani-bûn;berxwedanen netewî yen Kurdî derxistin meydane û wan parastin.Li hember ditinen me li ser berxwedanen netewi mîna Qoçgirî û Şex Seid;îttîfaqe qutsal polîs û dewlet ketin al-arme li hember ew berxwedanen "kevneperest" rihe "peşverû" ya Kemalîsme parastin...Wan,niha ji li Ewrupa ew tevgeren "paşverû-kevneperest" wek tevgereen netewi û rizgariya nete-wî bi bîr tinin!Hem ji tesbiten me bi kartinin.Nivisandinen me kopî dikin û peşkeş dikin.Le çavkanî (masdar-qeynax) ji nişan nadin:Li xwe rexne girtin ji tuneye.Edî beyan bûye,aş-kere bûye,ku li paş deriyen qutultî sixet li me kirin û dij-minatî li me kirin hûner nine...

Di nav wan rewşan de,grupen siyasî bi awakî nezan vatinî (wezîfe) parwekirine "rexistin" awakirine û hatine ve dere...

Hevalno,

Weke herkes ji dipejirîne,(qebûl dike) û dost û dijmin ji baş dizanin ku;em xwediye peşengen (seroken) aliye siyasî we bi bawerî,ji aliye şoreşgerî ve bi saxlem in.

Tekoşeren (militanen) me li eşkencexane,li girtîxane li hember dadgeh (mehkeme) rûsipi derketine.Em xwediye îdeoloj-îyeke ne ku ji aliye jiyane ve rastiya we hatiye ispatkirin. Û ew li gor rewşa welate me ye.Afirandina polîtikayen sax-lem,di hemû şertan de parastina prensîben xwe adeten me yen rexistinî ne.Programen me eşkere û zelal in.Her şoreşgerekî Kurdistane dive ji alîkî ve mil bide ve tekoşîne.Ji bo riz-gariya netewî û civakî ya welate me,ji bo rewebirina prog-ramen xwe;dive em ber bi peş ve herin.Dive em rexistina xwe bixin her aliye jiyane,geşbikin,bi hez bikin.Dive em nekevin tu xeyalan ku li her aliye welate me di yek wextî de em de karibin dest bi xebate bikin,le dive em dûr û direj bixebi-tin.Welate me car perçe ye û di nav şerten gelek tev li hev

de ye.Divê em bê teşqele.le bi sivikayı û bi aqil bixebitin. Divê em rexistina xwe bgihîjînın her aliyê welatê xwe...

Wek ronakbîrekî Kurd ye berpirsiyar,wek mirovên ku êş û kedera welatê xwe kışandi,xwe li bin parastina rexistineke bibine.Qınayat (guvence) tenê ev e.Divê her kes li gor jêhatibûna xwe tevî ve xebatê bibe.Lê divê peşkeve û xwe bigîhijîne.Em devji bîr û baweriyên xwe ye demokratîk bernadin.Bawerıya me eve,ku yekîtî bi dilxwastina ji dil tê awakirin. Divê rûdanên radîkalî yên rojane çavên me kor neke.Pewîste, ku em teoriya bi rih a peşerojê jî biatirînin.

Di welatê me de her rengên lîstik û datikên emperyalîst we hen çekirin.nexwaşıyên idolojîk we hen xuluqandın,ji xwe destpêkirinê jî.Ev tişteki xweristı (tabîî) ye.Armancên wan yên taybetî derketine holê,we hê jî derkevin.Dewlet û serwîsên istîxbaratan ji bo ku armancên xwe ye taybetî pêkbinin imkaniyetên piçuk ku dane hin rexistinan çı wextî be dikarın ji wan paş ve bistinîn.Ev rexistinên wisa we dûrê xelkê mabanâ û mane jî.Lê bele rexıstenên wisa we hertim hebin,divê em vena bizanin...

Hevalno,

Ev xebatên ku bi pesndayîn tên çekirin,daxwaza çekirina tarixa fermî ya hinekan,evana welatê me tehdît dikin.Armancên wan:paşve xistina tiştê pewîst u zanistî,derxistina asteng li peş rexistinekî rastî ye.Rûdanên ku çêdibin îbret dıdin.Em van bûyeran bi karîkatura Narodînzmê binav dikin. Tiştên wisa de her pêwajoyê de çebıbin.Hember vî tiştî tenê rexistinên ciddî dikarin rawestin.Polîtikayên Narodnîkan ku di hin ciyan de xizmeta polîtîkaya qolonyalîstan dikin,di hemû warên jiyanê de em de bi wan re bene peşberî hev.Dewlet bi xwe ji dixaze rewşa ve pevçûne pêkbine.Oportunîzm jî xwîn dide Narodnizmê.Ew oportunîzm ku di kadînên hinekan de mezin bûbû,Kurdistan ji xwe re kiribû merf,ji her alî ve teşhîr bûye.Hebunên xwe bi lihevhatinên veşartî û bi hesabên erzan ve anîn heya vir.Lê bele re ji vir û pê de girtiye!Naçe!Weşanan carek din bixwine.Bala xwe bide mehkeman!Belgeyên tehqîqatan (soruşturma) û mihkûrhatinan (itiraf) bixwîne.Gava tu wan bixwînî tê bibînî,ku xeter (talûke) gihiştiye çi derece.Oportunzm niha di hembeja çepa metropolê de ji xwe re li cîh digere.Divê tekoşîna hember oportunîzmê tu car neyêtê ji bîrkirin.Her tim we teşhîr bike..

Niha çı pêvîste bê kirin?

-Di vê rewşa ku polîs bi hêz bûye û çavderiya xwe zêde kiriye,mimkine ku tu melisî be...Ev xebat ne ji bo eşkerekirina (deşîfre) tê ye...

Jiyana xwe têkilhev meke!Û bi behna fireh rûdanan (qewimandin) çavderî bike!Bi nasên xwe yên nêzîk re piştgiriya xwe zêdetir bike!..

-Zindanan ji bîra meke!Filitandina tê ya tesadufî ne sedema paldayıne ye.Di her firsendekî de alîkarîya wana (girtî) bike.Divê tu riya alîkariyê peyda bikî!..Alîkariya kulfetê wan bike!..Morala wan xurttir bike!..

-Metirse!..Bi cesaret be!..Mirovan piçuk mebîne!Li ser çewtiyên beree bi tewrekî kirdewa (yapıcı) bisekine;qet nebe;eş û derdên welatê me ku li ser laşê bi hezaran şehîd bilind bûye,di nav xwe de û rihê xwe de bihibe.

-Xebata ku me tu caran dev jê bernedaye û me jiyana xwe pê ve girêdaye,bi hemû tewran dom dike.Li hemû parçên welatê me berxwedan bi xurtî dom dike û we dom bike.Roj,roja bi ser hev de hatinê ye!Weşanên rexistina me ku dighîje destên we (digel hemû zehmatiya) bi rêk û pêk bixwîne û bide xwendin.Bi disîplîn be.Mekeve nav tewrên legal!Mekeve nav dûdilî û teşqelan!

-Piştî xwendina weşanan zêdetir bi du kesan re bide û bistîne!Van danustandinan (tekilî) ji hev cûda (cihê başqe) pêk bine!

-Rexne û pêşnıyarên xwe bi nivîsandî pêşkeş bike.Ger mimkin be nivîsên xwe bi daktîlo binivîsine.Di destpêka nivîsarên xwe hîtap (nav) biniya nivîsarên xwe nav û îmza medeyne!

-Pirsen ne pêwîst meke!Divê li gor şerta hevalê ku bi te re danûstandin datîne,bimeşî.O alıkariya maddî bike!

-Pêwîstiya xwe nîşandan (gosterîş) û reklamê nîne!

-Divê tu xebata legal (eşkere) ji îllegalîte yê (veşartî,dizî,sirrî) cûda bikî!

-Ji bo ku şaxên rêxistina me bigije her aliyê welat, alîkarî bike!

-Mejû ya (dîrok-tarîx) Kurdistanê ji bîr meke!Feda tirsê ji mirinê re tuneye.Em zarokên gelekî ku namusa (xirat) wı di bin lingên neyaran de ve.Mejiyê wî perçiqandı ne û şerefa wî anıne perekî.Em nikarin ziman û çanda xwe bikar bînin.Qey ne bes e?Êdî tişteki me nîne ku em winda bikin!

-Em ne hesabê rewşa xwe yî şexsî dikin,hesabê rewşa welatê xwe dikin.Ji vê yekê re bawer be.Ger wisa neba,bê mesuliyetî hesan e.Em naxwazin ku li Kurdistanê welatparezekî bi tene jî bikeve destê polîs.

Ji bo ku welatê me yê dagîrkirî û civatê me yî kolonî bigihije rizgariya netewî civakî;tu jî di tekoşîne de cihê xwe bigre!Alıkariya me bike!

ŞEHÎD Û TÊKOŞERÊN ME JI BÎRA MEKE!

BIJÎ AZADİYA NETEWA ME Û SERXWEBÛNA WELATÊ ME!

BIJÎ RÊXİSTİNA ME YA TÊKOŞER;RÊXİSTİNA RIZGARİYA KURDISTAN

2 ADAR 1988

REXİSTİNA RIZGARİYA KURDİSTAN
(r ı z g a r i)
KOMITA HUNANE

PARTİ GENELGESİ-1

Yoldaşlar,

Ülkemiz Kürdistan, 4 sömürgeci devlet tarafından işgal altında tutulan, uluslararası-devletlerarası bir sömürgedir. Bunu hepimiz biliyoruz. Bu çerçevede Kuzey Kürdistan'da (Türkiye Kürdistanı'nda) Rızgari olarak olanaklarımız ve yeteneklerimiz ölçüsünde, sömürgeciliğin çirkin yüzünü ve kanlı uygulamalarını teşhir ettik. Konu ile ilgili teorik ve pratik önemli çalışmalar yapıldı. İdeolojik olarak tavır belirlendi. Bu faaliyetlerden doğrudan doğruya rahatsız olan devlet, sistemli bir biçimde bizi kuşatmaya ve imha etmeye çalıştı. Her boydan gericiler ve oportünist eğilimler de, şöyle ya da böyle, bu kuşatma ve imha eylemlerine katıldılar. Nihayet ağır bir yenilgı dönemine girdik. Şımdi yavaş yavaş bu yenilgı döneminden çıkılmaktadır.

Yenilgi dönemi, siyasi hareketler için, gerçek bir yıkım oldu. Ancak, bu yıkımdan gerekli dersler çıkarılmadı. 12 Eylül baskını karşısında, dağılan teslim olan, yer yer

i h a n e t e bulaşan siyasi gruplar, kendilerini yargılamadılar. Hayat tarafından tekzip edilen tezlerini, gene büyük bir ısrarla savunmaya devam etmektedirler. Bu nedenle, esasen devletin her yeni saldırısı karşısında tuz-buz olacak c ı l ı z ve cansız küçük örgüt(cük)ler halinde, şurada-burada faaliyet göstermektedirler. Bunlar, neresinden bakılırsa bakılsın, ciddi bir örgütlenmenin önünde gerici barikatlar oluşturmaktadırlar.Bu gerici barikatları ve devlet tarafından titizlikle sürdürülen karşı devrimci faaliyetleri aşmak gerekmektedir. Bu nedenle ülkemiz koşullarını iyi bilmek, hazırlanan provakasyonlara, oynanmak istenen oyunlara karşı duyarlı olmak zorundayız...Çalışmalarımızı daha da derinleştirmek ve geliştirmek; ülkemizin kurtuluş mücadelesinde önemini hiç bir zaman unutmamamız gereken, ciddi ve bilimsel bir teoriye ulaşmak, en önemlisi örgütümüzü güçlendirip, yerli yerine oturtmamız zorunludur.

İdeolojik inşa sürecini tamamladığımız bu aşamada, siyasal örgütlenmemizin önüne amaç olarak koyduğu programları hedeflerine ulaştırmalıyız.. Örgütümüz, ülkemizin tümü için tek ve merkezi bir proletarya partisinin yaratılmasını temel görev saymaktadır. Bugün çözümlenmesi zorunlu bir aşama olarak da, bütün ulusal ve siyasal güçlerin tek bir taarruz cephesinde -Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi- birleştirilmelerini sağlamalayız. Örgütümüz, bu ulusal ve toplumsal kurtuluşumuzu sağlayacak azami ve asgari programların hayata geçmesinin önemli bir aracı ve bizler de isimsiz neferleri olmalıyız.

Yoldaşlar,

Namuslu bir insan olarak, sömürge ülkenin aydını olarak ve geçmişte şöyle ya da böyle, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemize katkısı olan insanlar olarak, bu d e r l e n m e ve t o p a r l a n m a y a katılın. Namusu beş para olmuş, kadınlarının ırzına geçilen, işgal altındaki ülkesi talan edilen insanlar olarak bu mücadeleye katılmak kaçınamayacağımız bir görevdir. Mücadelemizin başarılmasından başka hiç bir şey, bizi rahata ulaştırımaz. Geçici ve günübirlik yaşantı bir gün biter..

Bugün artık birçok insan doğruları biliyor. Yıllar önceki belirlemeler, yıllar önceki yazılanlar n e y a z ı k k i , o zamanlar önemsenmedi.. Stratejik önem taşıyan bir çok temel t e z 'e saldırıldı. en mütevazi açıklamalar "milliyetçilik", "bölücülük", "vb" olarak suçlandı. Topyekün saldırı alanına düşürüldük. Hala -bu doğru ve kalıcı yapıya- saldırı devam etmektedir. Ama nafile... Gerçekler ortadadır!..Şimdi yıllar sonra, o günlerde tartışılıp, cesaretle üzerine gidilen ve fakat ısrarla kabul edilmeyip, küfür ve iftira ile karalanan tezler, tarihsel veriler, teorik saptamalar ve pratik faaliyetler bir yana, onun da çok gerisinde, durulmaktadır. Ve kimse de bundan utanmamaktadır! Öz-eleştiri rafa kaldırılmış, Marksizm'den, ülke gerçeklerinden çark edilmeye başlanılmıştır. Nefes tıkanmıştır. Amatörlüğün ürünleri toplanmakta, hayal ürünü olan yapılanmalar birer birer dökülmektedir. Bu arada ne olduysa Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine olmuştur. Kurdistan ulusal kurtuluş mücadelesi parçalanmıştır..

Bu gün yine, yeni bir köşe başında duruyoruz, geçmişi gözden geçirmek ve geçmiş ile hesaplaşmak zorundayız. Kürdistan Devrimi'nin sorumsuzluğa ve amatörlüğe tahammülü kalmamıştır. Yerden mantar gibi biten grupçukların mücadeleyi nerelere getirdiklerini gördük. Polisle mücadele sanatında beceriksiz, teorik olarak geri, pratik olarak deneysiz lidercikler, hareketi başsız bıraktılar. Bunlar ki, oturup kalkıp bize saldırmaktaydılar.Şimdi sormak gerekli:

-tek tek tüm unsurlarımız yetenekli ve herkes tarafından sevilen ve sayılan ve hiç bir düzeyde en ufak pazarlığa girmemiş, haklarında en ufak bir suçlamanın yapılamayacağı insanlardı. Buna rağmen neden kutsal bir ittifak ile bizim siyasetimize saldırılmıştır? Bunun önemli bir nedeni olsa gerekir!

Açıktır ki, siyasetimiz, ülke gerçeklerini, ters-yüz edilen tarihi ve adı "bilim adamına" çıkan kişilerin uydurmalarını teşhir etti. Gerek metropolde ve gerekse Kürdistan'da icazetli sol'u teşhir etti. İthal malı teorileri yargıladı. Resmi ideoloji ile uyum içinde olan sol'un nefesi tıkandı. Çünkü, onlar da birşeyleri tartışmak zorunda kaldılar. Tartışamadılar. Fakat, içini boşalttılar. Ve benzeri nedenlerle, biz, kutsal ittifakın saldırısına hedef olduk. Çünkü senelerce korunan ve adına k e m a l i z m denilen resmi ideoloji parçalandı.Gerçekler herkesi rahatsız etmeye başladı..

Çok küçük ve mütevazi belirlemeler için, örneğin; bir derginin kapağına,Kürdistan bayrağının renkleri verildiği için, kıyametler koparılmıştı.. O toz ve duman içinde ne dediklerini bugün hatırlamayan o "teori üreticileri" Kürt Bayrakları ile Avrupa sokaklarını dolaşıp,nara attıklarını kendileri büyük bir rekabet içinde resimliyorlar..

Ve yine bunun gibi, Kürdistan'daki komünistlerin görevlerinin geçmişe bağlı ve tarihteki ulusal direnmeleri ortaya çıkarıcı olmalarını bilen arkadaşlarımız, Ş e y h S a i t gibi, K o ç g i r i gibi vb. ulusal Direnmeleri tarih boyutu içinde vermeye başlayınca; kutsal ittifak, polis, devlet alarma geçmiş, "gerici" olarak nitelendirdikleri bu hareketlerin karşısında Kemalizm'in "ilerici" ruhu hortlatılmıştı!. Şimdi, Avrupa'larda bu hareketleri, Ulusal Kurtuluş Hareketleri, Ulusal Direnmeler vb..olarak anmaya başlamışlardır. Hem de bizim kavramlarımızı kullanarak. Yazdıklarımızı kopye ederek sunmaktadırlar. Ama kaynak da gösterilmemektedir. Ve öz-eleştiri yapılmamaktadır. Demek ki, kapalı kapıların ardında, tamamen Türk Devletinin resmi ideolojisine uygun olarak bizi suçlamak, bize küfretmek hüner değilmiş..

Bütün bu koşullar içinde, ilkel ve gelişi-güzel görev taksimi ile,tüm siyasi gruplar,"örgüt" kurmuşlar, buraya gelinmistir..

Yoldaşlar,

Herkesin kabul ettiği,dost ve düşmanın bildiği gibi;siyasal açıdan güvenilir,devrimci açıdan sağlam liderlere sahibiz.Militanlarımız,işkencede,hapishânede,mahkemelerde aklanmışlardır. Hayat tarafından doğrulanan ve ülkemiz gerçeklerine denk düşen bir ideolojiye sahibiz. Sağlam politikalar üreten,ilkelerini her şart altında savunan bir örgüt geleneğimiz var.Programlarımız açık ve nettir.Kürdistanlı her devrimci bu mücadeleye bir yerinden omuz vermelidir.Ülkemiz Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal kurtuluşu için,programlarımızı hayata geçirmek için ilerlemeliyiz.Örgütümüzü hayatın her alanına sokmak,geliştirmek,güçlendirmek zorundayız.Ülkenin her yanında bir an da ve hemen faaliyete geçmeyi hayal etmeden,uzun vadeli,kalıcı çalışmalıyız.Acele etmeden,fakat hızlı ve akıllı çalışmalıyız.Mutlaka örgütümüzü ülkenin her yanına götürmeliyiz...

Sorumluluk sahibi bir Kürt aydını olarak,ülkemizin acılarını,kahırlarını çekmiş insanlar olarak,kendimizi bir örgütün koruyuculuğu ve kollayıcılığı altında hissetmeliyiz.Tek güvence budur.Herkes niteliğine göre buna katılmalıdır.Fakat,gelişmeli ve ilerlemelidir.Demokratik anlayışımızı,herkesin rızasını alan gönüllü birliklerin oluşturulmasından, sonuna kadar vazgeçmemeliyiz.Günün radikal gelişmeleri gözümüzü karartmamalıdır.Geleceğin canlı teorisini de yapmalıyız.

Ülkemizde her türlü emperyalist oyun ve tezgahlara,ideolojik sapmalara girişilecek,girişilmiştir.Doğaldır.Bunların özel amaçları ortaya çıktı,çıkacak da.İstihbarat örgütlerinin ve devletlerin kendi amaçları ile sağladıkları küçücük ve her zaman geri alınabilecek araç ve gereçlerle,günübirlik ve göstermelik örgütlenmeler,kitlelerden uzak kalacaktı ve kaldı.Ama,bu tür örgütlenmeler her zaman olacak,bunu da bilmeliyiz..

Yoldaşlar,

Ülkemizi tehdit eden,şişirilerek,abartılan,resmen tarihleri yapılmaya çalışılan faaliyetlerin tek amacı ciddi ve bilimsel olanı ertelemek,gerçek bir örgütlenmeyi engellemektir!Gelişmeler ibret vericidir.Biz,olayları N a r o d i z m'in karikatürü olarak niteliyoruz.Her aşamada olacaktır.Bunun önünde yanlızca ciddi örgütlenmeler ile durulabilir.Yer yer devlet politikasının doğrudan uzantısı haline gelen,N a r o d n i k l e r'le hayatın her alanında vuruşulacaktır.Devlet,bu çatışmanın şartlarını hazırlıyor.Oportünizm ise,Narodnizm'i besliyor.Başkalarının arpalığında büyüyen,Kürdistan'ı ise,kendisine yemlik seçen oportünizm,her yanı ile teşhir oldu.İşleri gizli pazarlıklarla,ucuz hesaplarla buraya kadar getirdiler.Ama bundan sonrası yok!Gitmiyor...Tekrar tekrar yayınları oku!Mahkemeleri takip et!Soruşturma beyanlarını,itirafları dikkatle incele!Göreceksin ki,işler çok tehlikeli bir yerdedir.Oportünizm şimdi metropol solu'nun kucağında kendisine yer aramlakla meşguldür.Oportünizme karşı mücadeleyi bir an olsun unutma,onu her zaman teşhir et..

Şimdi neler yapılmalı?

-Polisin gücünü artırdığı ve denetimlerini sıklaştırdığı bir ortamda sinmiş olabilirsin...Seni deşifre etmek sözkonusu değildir...Yaşamını sarsıntıya uğratma.Ve sabırla gelişmeleri izle!.En yakın bildiklerinle dayanışmayı artır!.

-Hapishaneleri unutma!.Tesadüfen kurtulmak,yan gelip yatmak değildir.Onlara her vesile ile yardım et.Bunun yolunu mutlaka bul!Ailelerine yardım et!..Moral ver!..

-Korkmamayi öğren!.Cesaretli ol! İnsanları horlamadan, küçümsemeden geçmişteki yanlışlıkları hoş görü ile karşılayıp:hiç olmazsa binlerce insanın cesedi üzerinden yükselen ülkemizin acılarını içinden de olsa çekmeyi bil!

-Arkasını hiç bırakmadığımız ve tüm hayatımızı ortaya koyduğumuz,ülkemizin kurtuluşu için çalışmalarımızı bütün araç gerçelerle sürdürüyoruz. Ülkemizin tüm parçalarında kıyasıya mücadele edilmektedir ve edilecektir.Gün derlenme toparlanma günüdür.Eline (tüm zorluklara rağmen) ulaştırılan,örgütlenmemize ait temel metinler ve programlarımızı düzenli oku ve okut.Sıkı ve disiplînli ol.Legal davranma!Panik ve kuşkuya düşme!

-Yayınları okuduktan sonra en çok iki kişi ile görüş!Bu görüşmeleri de ayrı ayrı yap!

-Öneri ve eleştirilerini yazılı olarak sun.Yazıları mümkünse daktilo ile yaz.Başına hitap ve sonuna isim-imza koyma!

-Gereksiz soru sorma!İlişki sağlıyan arkadaşların rahat çalışmaları için onların şartalarına uy!Maddi destek sağla!

-Gösterişe ve reklama gerek yoktur!

-Legal çalışmayı illegaliteden ayırtetmesini bil!

-Örgütümüzün bütün Kürdistan'ı kucaklaması için destek ver.

-Kürdistan'ın geçmişini unutma! Korkunun ecele faydası yok. Namusu ayaklar altına alınmış, beyni ve iskeleti parçalanmış,haysiyeti beş para olmuş bir halkın çocuklarıyız.Dilimizi ve kültürümüzü kullanamıyoruz.Yetmez mi?Artık kaybedecek bir şeyimiz yok!

-Bulunduğumuz koşulları değil,ülkemizin koşullarını ve iyice hesap ediyoruz.Buna güvenmelisin.Yoksa,har vurup harman savurmak kolaydır.Kürdistan'da birtek yurtseverin bile polise düşmesini istemiyoruz.

Toplu işgal altında ve sömürge bir toplumu ulusal ve toplumsal kurtuluşa ulaştıracak mücadele içinde saf tut!.Bize yardım et.

DÖVÜŞENLERİ VE ÖLENLERİ UNUTMA!

YAŞASIN ULUSUMUZUN ÖZGÜRLÜĞÜ VE ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI!

YAŞASIN MÜCADELE ÖRGÜTÜMÜZ KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ !

2 Mart 1988

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
(r ı z g a r i)
ÖRGÜTLENME KOMİTESİ

"...

OYSA,HAREKET,MEVCUT OLANLA YETİNMEYİ REDDEDİYOR.MEVCUT OLANI DEĞİŞTİRMEYİ İSTİYOR.MEVCUT OLANA BOYUN EĞMEK VE ONUNLA YETİNMEK,DAHA İLERİYE YÖNELME İSTEĞİNİN VE ZORUNLULUĞUNUN İNKARI,KENDİNE GÜVENMEMENİN İTİRAFIDIR.

ELBETE Kİ,HİÇ BİR MARKSİST HA DEYİNCE PARTİ KURMAYA KALKMAZ.AMA HER MARKSİST İLK VE TEMEL GÖREVLERİNİN BAŞINDA PARTİ ÖRGÜTÜNÜN İNŞASI OLDUĞUNU BİLİR.PARTİSİZ MÜCADELE,KARANLIKTA VE FIRTINALAR İÇİNDE PUSULASIZ GEMİDEN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.

KALDIKİ,PARTİ,KARANLIKTA VE FIRTINALAR İÇİNDE SEYREDEN BİR GEMİNİN SADECE PUSULASI DEĞİL, AYNI ZAMANDA BU GEMİNİN BÜTÜN CANLI VARLIĞIDIR DA..."

(rızgari.S.8.Shf.14-15)

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ...

Bir eleştiri(*)

(Geçen sayıdan devam)

-III-

1 Haziran 1983 tarihli haberlere göre,Türk Ordusu'nun Irak Kürdistanı'ndaki imha hareketi halen devam etmektedir.4 tugay,2 jet bombardıman uçağı,helikopterler ve paraşütçü birliklerin de katıldığı operasyon sırasında,Kürt gerilalarla yapılan çatışmalarda,6 Türk askerinin de öldüğü bildirilmektedir.

ABD ve NATO'nun denetimindeki Türk Ordusu'nun,Irak Kürdistanı'nda,Irak güçleri ile birlikte giriştiği harekâtın nedeni nelerdir ve neleri hedeflemektedir?Bu olguyu irdelemekte fayda var.

Orta-Doğu,devrimci depremlere gebe olan emperyalist-kapitalist tahakküm zincirinin çok hassas dengelerle birbirine düğümlendiği bir alandır.Orta-Doğu,emperyalist ekonominin yakıt deposu,ucuz iş gücü ve hammadde kaynağıdır.Orta-Doğu, emperyalist-militarizmin silah pazarı,siyasal hegemonyasının kilit noktasıdır.Burada değişen her denge,oluşan her devrimci durum,sistemin yapısını doğrudan doğruya etkilemekte,sarsmaktadır.Emperyalist-kapitalist zincirin en zayıf halkası Orta-Doğu'dadır.Ve Orta-Doğu'daki devrimci mücadelenin oda-

ğında ise,tarihsel ve siyasal koşulların zorunlu bir sonucu olarak,Kürdistan ihtilâli durmaktadır.Kürdistan ihtilâli, devrimci bir alternatif olarak,Orta-Doğu'yu sarmalayan,egemen güçleri korkutan,telaşlendıran bir olgudur.Öyle ki,Kürdistan ihtilâlinin perspektifleri,kendi yapısından gelen özelliklerle Filistin,Türkiye,İran,Arap,Fars,Azeri,Ermeni halkların devrimci muhalefetini de etkilemekte ve birbirine bağımlı kılmaktadır.Kürdistan sömürge zincirinden kurtulmadıkça ve Kürt Ulusal Demokratik Hareketi,proletaryanın siyasal hedeflerinin rotasına sokulmadıkça,Türkiye,İran,Irak ve Suriye'de gerici iktidarların alaşağı edilmesinde,sosyalist siyasal hareketler vurucu güç oluşturamazlar.Keza,Orta-Doğu'da ayrı bir devrimci odak oluşturan Filistin'i görebiliriz.. Filistin devrimi,Yahudi proletaryası ile kan bağlarını kuramadıkça;emperyalist güdümlü Arap milliyetçiliğinin hegemonyasında gerici Arap yöneticileri ve siyonizm etiketli emperyalist-militarizm de alt edilemez.Çeşitli dinsel,etnik,ulusal grupların birbirine kırdırılması,sömürgeleştirilmeleri, yapay ulusal sınırlarla ve gerici rejimler ağı ile düzenlenen Orta-Doğu düzleminde;devrimci potansiyellerin eritilmesi,sömürülmesi için;emperyalist-kapitalist sistem her türlü olanağını seferber etmektedir..

Hatırlanacağı gibi 1978 yılında İran'da "önlenmiş bir sosyal devrim" süreci yaşandı.Emperyalizmin Orta-Doğu jandarmalığını da yapan,Şahlık Monarşist Diktatörlüğü,kitle hareketleri sonucu darmadağın oldu.Ne var ki,İran Devrimi'nin yönü ve karekteri anti-kapitalist temelde ve sosyalist siyasal güçlerin önderliğinde olmadığı için;köylülüğün,mülksüz İranlı yığınların,küçük üreticilerin,Kürdistan Ulusal Hareketi'nin,monarşist diktatörlüğe başkaldırışı bir sosyal devrimle sonuçlanmadı.Muhalefet,tümüyle,İran'ın gerici burjuva,küçük-burjuva mülk sahibi sınıfların önderliğinde İslami Hareket olarak örgütlenip,gelişti.Ve kısa zamanda komünistler,proleter devrimci gruplar ve Kürt Ulusal Demokratik Hareketi de tecrit oldu.Boşalan iktıdar erkini,dağılan devlet cihazını "İran İslam Devrimi" başlığında toplanan,mülk sahibi gerici sınıfların yeni iktidar biçimi,Humeyni gericiliği ele geçirdi.Halk kitlelerinin anti-emperyalist muhalefeti,"anti-ABD ve anti-komünist" bir ikili halinde güdükleştirildi.Gerici iktidar kısa sürede Şahlığa karşı çarpışan devrimci güçleri tasfiyeye girişti.1979'da İran Kürdistanı yeniden ele geçirilmeye çalışıldı.Devrim Muhafızları ile Peşmergeler arasında Mahabad,Sanandaj gibi bölgelerde yoğun çarpışmalar oldu. Humeyni gericiliği,Kürdistan'ın bağımsızlık hareketini bastırabilmek için oluk oluk kan dökmekten geri durmadı.Kürt ulusal direnmesi şehir merkezlerinden,kırsal bölgeye çekilmek zorunda kaldı.Bilindiği gibi Humeyni gericiliği daha sonra Halkın Fedaileri gibi devrimci grupları,sosyalist ve komünistleri tasfiyeye girmiştir.Ancak İran'daki siyasal istikrarsızlık;emperyalizmin en büyük ordularından olan İran Ordusu'nun dağılması;özellikle ABD emperyalist bloku Orta-Doğu'daki güçler dengesini alt üst etti.Üstelik,mülk sahibi gerici sınıfları,köylülük ve küçük-burjuva muhalefetleri,islam ideolojisiyle örgütleyebilme alternatiflerinin,diğer Orta-Doğu ülkelerini tehdit etme olasılığı da çıktı.Mısır,Afganistan,Türkiye,Kürdistan,Suriye ve nihayet Suudi Arabistan ve Irak,"İslam Devrimi" çemberinin etkisini hissetmeye başladılar.

Palazlanan Arap burjuvazisine paralel olarak,sistemin doğal uzantıları halindeki gerici Arap Burjuva Diktatörlükleri,Arap Milliyetçiliği bayrağını dalgalandırmak ister;fakat bunu yaparken,Filistin halkının mazlumluğunu kullanmaktan geri durmamaktadır.Oysa,Filistin halkının enbaş düşmanının Arap Gerici Diktatörlükleri olduğu her gün ispatlanan bir gerçektir.Emperyalist ekonominin ana öğelerinden olan Yahudi sermayesi ise,Orta-Doğu'da İsrail devleti eliyle yayılmacı ve işgalci,sömürgeci emperyalist siyasetini her alanda yaratmakta ve her vesileyle hayat alanını genişletmektedir.Tam bu bağlamda,1980 yılında İran-Irak savaşı çıktı.İran-Irak savaşının nedenleri ve girişimi tahlil edilirken,ne yazık ki bazı devrimci gruplar,saldırıya ilk uğrayanın İran oldu-

ğunu ileri sürerek, -ve essas İran'daki iktidarın gerici burjuva karekterini görmeden sahte anti-emperyalist gösterilerine ve devrimci bir süreç yaşadığından ötürü İran halkına duyulan sempatinin yüzeysel yaklaşımıyla- savaşın İran açısından haklı bir savaş,anavatan savunması olduğunu söyleyebilmektedirler.Oysa,bugün üçüncü yılını dolduran İran-Irak savaşının,emperyalizmin çıkarlarına işleyen savaş ekonomisini besleyen,halkları sefalet ve köleliğe sürükleyen;Arap ve Fars halklarını birbirine kırdıran;gerici sınıfların,gerici Burjuva Diktatörlüklerin sürdürdüğü,haksız olduğu kadarda, emperyalist sistemin Orta-Doğu'daki dengelerini tesis etmeye,halk kitlelerinin devrimci muhalefetlerini -özellikle İran açısından- savaş içinde eritmeye yönelik,iğrenç bir savaştır.Ve artık burada saldırının ilk kimden olduğu hiç önem taşımaksızın,savaşın neye hizmet ettiğini görmek gerekiyor; üçüncü yılında harap olmuşve emperyalist sermayenin iştahını açan iki yıkık ekonomi;cepheye sevkedilen onaltı yaşında gençler,Basra Körfezi'ne akan petrol ve Körfez üzerinde homurdanan militarizm,savaşın son görüntülerini oluşturuyor.İran-Irak savaşının en önemli siyasal nedenlerinin başında ise, yine Kürdistan sorunu gelmektedir.Irak'da BAAS Cuntası'nın, 1974 Cezayir Antlaşması'nda kaybettiği bazı alanlar;İran'ın zayıfladığı ve devrimci dalganın Irak'ı tehdit ettiği,emperyalist siyasetin ihtiyacına da denk düşmesiyle;Saddam Hüseyin'i kaybettiği her şeyi geri alma ve Arap dünyası liderliğine soyunma gibi bir manzaraya itti.Tabii savaşın seyri bu hesapların hepisini bir bir dağıttı.Bu Cezayir Antlaşması ve Kürdistan'ın İran-Irak savaşındaki yeri neydi?Biraz buna değinelim;

1950'lerden beri,KDP ve M.Barzani önderliğinde,Irak'a karşı Kürt mücadeleleri;Irak'ın siyasi yapısını etkileyen,temel etmenler olmuştur.1971 yılında,Irak hükümetiyle KDP arasında,13 maddelik bir memerandum imzalandı.O zaman,yönetim,General Kasım Cuntası'nın yeni Arap Milliyetçi örgütü BAAS'la, asker bürokrasinin elindeydi.Memerandum Kuzey Irak'da (Irak Kürdistan'ı) Kürtlerin özerkliğinin resmen kabul edildiğine dairdi.Kerkük,Süleymaniye ve Musul il merkezlerinin bu bölgeye dahil olması,nüfus sayımına göre belirlenecekti.İç işlerinde bağımsız olacak olan Kürdistan,dış işlerinde merkezi Irak hükümetine bağlı olacaktı.Ne varki bu sıralarda Irak petrollerinin millileştirilmesi kararı alındı.Millileştirme kararı ABD ile Irak ilişkilerini bozdu.G.Kasım tasfiye edilerek SSCB'ye yanaşıldı.1971 memerandumu,Kürdistan'a bırakılacak bölgelerin tesbiti için,nüfus sayımını ön görmekteydi. Fakat Irak,Kerkük petrol yataklarının Kürtlerin eline geçmesini istemediği için,1957 yılı nüfus sayımının essas alınmasını öne sürüyordu.Oysa,KDP yeni bir sayım yapılmasından yanaydı.Böyle olunca,Kürt,Türkmen nüfusu,Arapların üçte ikisinden fazla bir oran olduğunda,Irak bu maddeyi kabul etmedi. SSCB pragmatik nedenlerle fazla sorun çıkarmadan bu sorunun çözülmesi taraftarı olduğundan,yıllardır desteklediği Barzani hareketinden desteği çekti.Bunun üzerine,Kürt ulusal hareketi üzerine oyun oynanmak üzere,ABD devreye girdi.

(...)

Irak'da,1972-73 yılından itibaren Kürt Peşmergelerle Irak hükümet kuvvetleri arasında yeniden,çarpışmalar başladı. Kürt gerillalar Bağdat varoşlarına kadar vardılar.Ancak,BAAS Cuntası uzlaşmaya yanaştı.Elbette,Kürtlerle değil.İran ve ABD ile,Cezayir Başkanı Bumedya'nın aracılığı ile Cezayir'de,İran-Irak arasında bir Antlaşma imzalandı.Bu Antlaşma, Basra Körfezinde İran eğemenliğini tanıyor ve arttırıyordu. Irak'ın tek limanı,İran'ın ablukasına terk ediliyordu.Buna karşı İran,Irak'la olan sınırlarını kapatarak,Kürt Hareketini desteklemekten vazgeçecek,Irak'a bu konuda yardım edecekti.Antlaşma,petrol fiatları ve üretiminde yeni bazı düzenlemeleri de içermekteydi.Cezayir Antalaşması'nın pratik siyasal sonucu,Basra Körfezi'nin İran'ın denetimine geçmesi ve Irak'ın,ABD'ye karşı kullandığı petrol kozunun değerinin düşmesiydi.Bu kayıplara karşı,hem Baas'ın,hem İran Şahlığı'nın en önemli kazancı,Kürdistan Ulusal Hareketi'nin ortadan kaldırılmasıdır.Nitekim,1974 yılında desteksiz kalan ve her yandan çevirilen Kürt silahlı hareketi,Irak'ın büyük bir

saldırısına uğradı.Yanlız gerillalara karşı değil,sivil halka karşı da bir soy kırımına dönüştü.Durumun vahametini gören M.Barzani,70 yaşına kadar bırakmadığı silahını bırakarak KDP'nin teslim olduğunu bildirdi.KDP yönetiminin teslim kararı,Kürt köylülüğünün derin öfkesini doğurdu.

(...)

Savaşanların bir kısmı yeniden dağlara;teslim olanlar İran'a sığındılar.

Irak savaş uçaklarının vahşetinden kaçan Kürt köylü kitlelerinin,1975'de Türkiye'ye sığındıkları zaman,Ecevit hükümetince İran'a ve Irak'a sevkedildikleri hatıralardadır!...

İşte,Kürdistan Ulusal Hareketi'nin ezilmesine karşılık, Basra Körfezi'ni İran'a teslim eden Baas Cuntası;1980 yılında İran'ın iç istikrarsızlığından yararlanıp ve arkasına aldığı ABD-NATO desteğiyle,körfezdeki üstünlüğü İran'dan tekrar geri almak ve körfezi İran gibi artık devrimci durumun alt-üst ettiği bir ülkeye bırakmamak için,saldırıya geçti. 1978'de,pragmatik olarak,"kazanırım" diyerek,Baas Cuntası'nı destekleyen SSCB,bu kez,Irak'la ilişkileri bozulmuş olarak, Humeyni yönetiminin anti-Amerikanizmi'ni desteklemek üzere, İran'ın yanında yer aldı.Ve yine,Kürt Ulusal Hareketi'ni frenliyerek...

1978'de İran Monarşist Burjuva Diktatörlüğü devrilir ve emperyelizmin jandarması İran Ordusu da dağılırken;Kürt Ulusal Demokratik güçleri bu olgunun yaratılmasında temel devrimci güçlerden biriydi.Peşmergeler,Kürdistan'daki bütün İran Ordusu'nu dağıttıktan başka,1946'daki Cumhuriyetin Başkenti Mahabat Garnizonunu de ele geçirmişlerdi.İran KDP ve KOMELA cephesi ulusal güçlerin belli-başlılarını oluşturmaktadır.Sağ oportünist ve reviziyonist siyaset,İran'da etkinliğini kısa sürede "sosyalist"lerden yana değişeceğini (Humeyni'nin anti-Amerikan politikasının cazibesinden de yola çıkarak) umarken,Kürdistan'ın özerkliğini ve bağımsızlığını öne sürmesini talep ediyordu.Uluslararası denge de buna hazır değildi (!)

Kürdistan ulusal güçlerine,yine konjonktürel dengeleri öğütledi!Denge hiç kimsenin hesaplamadığı tarzda ters tepti. Humeyni gericiliği ilk darbeyi Kürdistan hareketine indirmeye çalıştı.Kürt peşmergelerle devrim muhafızları (pastaran) arasındaki 1979 savaşı çok kanlı geçti.Yer yer Halkın Fedaileri'nin de Kürtlerle birlikte çarpışmasına rağmen,yine,Azeri faktörü,çelişki olarak kullanıldı.Ve SSCB,Kürt Ulusal Hareketi'ne,asla yardım etmeyeceği hesabıyla,İran kuvvetleri sivil halkı da katliama uğratmaya,kurşuna dizmeye başladı. Kürdistan Ulusal Demokratik Hareketi yine "sahipsizdi".T.C.'dekiler dahil,"sosyalist","demokrat","devrimci" güçler de İran'daki Kürt hareketine sahip çıkmadı,destek göstermediler.Çünkü,Humeyni anti-ABD'ciydi.Humeyni yönetiminin ne olduğu bugün artık herkesce biliniyor.Ama,burada Kürdistan savaşçıları,Mahabat şehir merkezi denetimini kaybettiler.Bugün ise,Kürt örgütleri arasında bir dizi ayrılık ve saflaşmalara rağmen,savaştan da yararlanarak,Peşmergeler İran Kürdistanı'nın büyük bir bölümünü -özellikle kırsal kesimi- ellerinde bulunduruyorlar ve bu bölge Humeyni gericiliğine karşı mücadele eden devrimci,sosyalist,ilerici unsurlar için bir üs,bir barınak oluşturmaktadır.12 Eylül'den sonra Türkiye Kürdistanı'ndan geri çekilen,Kürdistanlı bazı silahlı gruplar da,bu bölgededir.

1974 yenilgisinden sonra,Irak ve Suriye Kürdistanı çok hareketli gelişmelere sahne olmuştur.KDP yeniden toparlanarak silahlı mücadeleye sahip çıktı.Bu kez "Yeni Strateji" ve "Özeleştiri" adıyla ve "sosyalist" iddiaları taşımaktaydı. Barzani'nin oğullarından Mesut Barzani'nin liderliğini yaptığı bu hareket,önce "Geçici Komite" adını taşıyordu.1974 yenilgisinin sorumlusu olarak KDP'yi gören Talabani hareketi de güçlenmiş,diğer bazı Kürt küçük-burjuva örgütlenmelerini alarak KYB(Kürdistan Yurtseverler Birliği) adında bir ulusal cephe oluşturmuştu.1977 yılında Kürdistan Ulusal Demokratik Muhalefeti önderliği için "Geçici Komite" ile "KYB" arasında şiddetli çatışmalar çıktı.Bu çatışmalarda KDP,KYB'nin iki liderini esir aldı ve kurşuna dizildiler.Şemdinli çatışması-

ndan sonra KYB ağırlıklı olarak Irak Kürdistanı'ndan Suriye Kürdistanı'na çekildi. Suriye yönetiminin Irak'a olan muhalefeti ve SSCB've açıklığı nedeni ve Suriye'ye karşı siyasal mücadele göstermeme koşuluyla, Kürdistanlı örgütler, bu parçada üs ve karargâh kurdular. Irak Kürdistanı'nda da etkinlikleri bulunuyor. 1980'lere gelindiğinde, KDP ile KYB arasındaki kan davası sona ermemesine rağmen, sessiz bir silah kullanmama antlaşması egemendir. Bu arada, 1980 yılı Eylül Darbesi, Türkiye'deki sosyalist-demokratik muhalefete ağır kayıp verdirirken, Kürdistan Halkının Anti-Sömürgeci Ulusal Demokratik Muhalefeti de örgütsüz ve savunmasız olarak saldırıya uğradı. Kendi içinde taşıdığı zaaf ve çarpıklıklar, bir dizi küçük burjuva örgütlenmenin dağılması ve pek çok mevzinin Cunta'nın eline geçmesi sonucunu doğurdu. Türkiye'deki proletarya hareketi, sosyalist hareket gibi, Kürdistan Ulusal-Demokratik ve Sosyalist Hareketi de, ABD destekli 12 Eylül Generallerinin kanlı saldırılarına hedef oldu. Kürt köylüsü silahtan arındırılmaya çalışıldı. Ülkenin her yanı, işkence tezgahları, esir kamplarıyla, dolduruldu. Emperyalist militarizmin Orta-Doğu hesaplarına bağlı ikinci ordu Konya'dan Malatya'ya taşındı. Muş, Van, Hakkari havaalanlarının kapasiteleri arttırılarak, askeri saldırılar için birer üs haline getirildiler. Türk Silahlı Kuvvetleri, denetimlerini daha önce kaybettikleri Kürdistan'da, pek çok alanda yeniden otorite tesis etti. Sınır güvenlik önlemleri, askeri tatbikatlar yoğunlaştırıldı. Kürdistan'daki örgütlenmeler Sıkıyönetim Mahkemelerinde yargılanmaya, cezalandırılmaya ve işkencehanelerde, cezaevlerinde imha edilmeye koyuldu. Tüm Türkiye'deki bu siyasal terör, Kürdistan'da her zamanki gibi değişik karakterler arzederek yürütülmektedir. Bu ortamda, ulusal demokratik güçlerin bir kısmı, panik ve bir kısmı da düzenli olarak Kürdistan'ın diğer parçalarına çekilmişlerdir. Özellikle, Suriye'ye giden bir kısım gruplar buralarda üslenme ve toparlanmaya çalışmaktadırlar. Kürdistan'ın Irak, suriye parçası bu anlamıyla sadece Kürdistanlı yurtseverler değil, ama, Türkiye'den çekilen bir çok devrimci için de bir barınak, bir üs haline gelmiştir. İran-Irak savaşının bu mevzileri genişletmesi; Orta-Doğu'lu devrimci güçlerin hemen her türden olanının burada yığılması, birleşme ve toparlanma eğilimleri, sömürgeci güçleri korkutan, endişelendiren bir olgudur. Orta-Doğu, devrimci depremlere gebe ve emperyalizmin hayat damarlarının geçtiği yumuşak karnı olduğu açıktır. Devrimci dinamizmin egemen olduğu, kitlesel ve silahlı muhalefetin etkin olduğu, Kürdistan ise, bir devrim odağı olarak bugünkü durumuyla; emperyalist, sömürgeci-militarizm için mutlaka denetim altında tutulması gereken bir alandır. Irak ve İran bu denetimleri sağlamayacakları için; hem bu alanın denetlenmesi ve hem de İran-Irak savaşının gidişinin değiştirilmesi amacıyladırki; Türk Ordusu ABD desteği ve Irak işbirliği ile Kürdistan'da askeri imha hareketine girmektedir. Böylelikle, devrimci güçlerin elindeki mevziler alınarak, TC'ye yönelecek tehditler de giderilmek istenmektedir. Çünkü, Irak ve Suriye Kürdistanı'nda mevzilenen devrimci gruplar, hem Irak-Türkiye petrol boru hattını tehdit etmektedirler; hem Irak-Türkiye arasındaki TIR taşımacılığını, kara ticaretini, silah ve malzeme sevkini engelliyerek, Irak ve Türkiye'nin hayati çıkarlarını bozmaktadırlar; hem de tüm devrimci grupların birleşme ve kaynaşması gibi bir fonksiyon görmektedirler. Bunların sadece biri bile, TC gibi sömürgeci bir orduyu, imha operasyonuna sevkeden önemli nedenlerdir.

-IV-

Bütün bu olguların ortaya koyduğu açık ve yalın bir gerçek vardır. 60 yılı aşkındır, kitlesel, silahlı bir Kürt Ulusal Demokratik Muhalefeti ve direnmesi vardır. Kürdistan emperyalistlerarası Lozan Paylaşım Antlaşması ile 4 devlet arasında paylaştırılmıştır. Kürdistan işgal ve ilhak edilmiştir. Sömürgeleştirilmiş, yer-altı, yer-üstü kaynakları talan edilmiş, üretici güçleri, toplumsal paylaşımı çarpıtılan bir ülkedir. Kürt ulusal hakları gasp edilmiş kendi ana dili ile konuşması dahi bastırılmak istenen, üzerinde tarihin en belli başlı ırkçı siyasetleri uygulanmak istenmektedir. Tüm bu zorbalık altındaki ülke halkı işe, Ulusal kurtuluş Mücadelesi vermektedir. Bu mücadele karekteri bakımından ilerici ve devrimci-

dir;anti-sömürgeci,anti-emperyalist ve anti-feodaldir.Kürdistan sosyalistleri için sorun açıktır.Onalar,Dünya Proleterya Ordusu'nun militan bir müfrezesi olan,Kürdistan proleteryasını (Kürt değil) örgütlemekle,sınıf hareketinin örgütleyici,entellektüel,politik,ideolojik olarak hizmetinde olmakla yükümlüdürler.Kürdistan proletaryası,kendi örgütü olan,Kürdistan Komünist Partisi'nin çatısı altında sınıf savaşımını yönetecektir.Kürt Halkının Anti-Sömürgeci Ulusal Demokratik Muhalefeti ise,Kürdistan köylülüğünün toprak,bağımsızlık,özgürlük taleplerini izah etmektedir.Ulusal demokratik hareket bugün Kürdistan'ın tümünde burjuva önderliklidir.Küçük-burjuva veya burjuva-demokrat sosyalistlerinin güdümündedir.Onun için de,bu büyük devrimci potansiyel çar-çur edilmekte,toplumsal kurtuluşa yönlendirilmediği gibi,ulusal kurtuluşa da yarıyamamaktadır.Şu halde proleterya bu hareketin önderliğini almak zorundadır.Proleterya partisinin ulusal demokratik hareketten uzak bırakılması demek,toplumsal devrimden vazgeçmek,meydanı burjuvaziye,emperyalist-sömürgeci tahakküme terketmek demektir.Kürdistan proleteryası,devrimini gerçekleştirmek için,bu ulusal demokratik muhalefeti örgütlemek,onunla kendi acil programını gerçekleştirmek -yani ülkenin bağımsızlığı,ulusun özgürlüğü- için ittifak etmek zorundadır.Komünist öncünün mücadele alanında yer alması ile,bu düzey parti önderliğinde olur.Bu da Ulusal Kurtuluş Cephesi örgütlenmesine tekabül eder.Oysa,Kürt ulusunun mücadelesi komünist öncüden yoksundur.Ve komünist öncünün mücadele alanında yerini almasına karşı iki kaynaktan saldırı ve engelleme gelmektedir.Bu iki kaynak şunlardır:

1-Kürt ulusal demokratik aksiyonlara önderlik eden gelneksel feodal burjuva önderlik,küçük-burjuva ve burjuva aksiyonların tümü,bunların hemen hepsi "sosyalizm" hatta "M-L" taraftarı olduklarını kabul ederler.Fakat,program,ideoloji, politika ve örgütlenmede ise,tamamen Kürt burjuva ve küçük -burjuvazisinin sınıf çıkarlarını temsil ederler.Kürdistan'ın bağımsızlık,ulusal özgürlük taleplerni,içinde bulundukları devlet sınırları içinde kendi burjuvazisini yaratmak ve yine o sınırlarda özerk bir yönetim için mücadelelerini şekillendirirler.Mücadele güçlerini bölerler.Anti-emperyalist mücadelede yöntemsizdirler.Anti-kapitalist değillerdir.Devrimden yana değil,reform ve demokratik dönüşümlerden yanadırlar.Bu önderlik burjuva milliyetçi karekteri ile gerici ve tutucudur.Ve komünist öncünün mücadelenin önderliğini almasına karşı direnmektedir.En büyük silahı ise,reformist-revizionist sağ oportünizmdir.

2-Sosyal-şöven metropol "sol"ları:Bunlar da Kürdistan ülkesinin varlığını redetmektedirler.Ki,Kürt ulusunu kendi devlet sınırları içinde yaşayan,ezilen bir ulus görerek,Kürdistan'ın tümündeki muhalefeti,kendi sınırlarının içine haps etmektedirler.Kürt Ulusal Demokratik Hareketi ile bu nedenle ittifak etmemekte onun taleplerini programlaştırmamaktadırlar.Proletarya sosyalistlerinin Kürdistan Komünist Partisi içinde örgütlenmelirine karşı çıkarak,objektif bağlamda Kürt Ulusal Demokratik Hareketi'nin burjuva ve küçük-burjuva aksiyonların elinde kalmasına hizmet etmektedirler.Reformist reviziyonist olan ezen ulus milliyetçisi "sol"lar ise,Kürdistan üzerindeki tahakküme ve halkın demokratik muhalefeti karşısında,kendı burjuvazileri yanında yer alarak,sosyal-şöven bir yapı göstermektedirler.

Oysa,Kürdistan ve metropol ülke proletaryaları arasında hiç bir ayrım yoktur.Tam tersine,aynı ordunun müttefikleri, aynı çıkarların savunucularıdırlar.Türk,Kürt,Arap,Fars,Ermeni,Azeri,Çerkez vb.hiç bir halk arasında birbirine karşı işleyen çıkar çatışmaları sözkonusu değildir.Şu halde,sömürge bır ulusun,ulusal kurtuluş hareketine ve Kürdistan köylülüğünün demokratik istemlerine sahip çıkmak ve bunu sosyal devrime yönlendirmek,Kürdistan proleteryasının hakkı ve ödevi iken metropol solunun -dinamik devrimci sosyalist öğeleri de- bu hakkın kullanılmasına,bu ödevin yerine getirilmesine karşı çıkmaları soyal-şovenizmi beslemekten;Orta-Doğu'da enternasyonalist bir temelden yükselmesi zorunlu olan Kürdistan ihtilalini,dolaysıyla Orta-Doğu halklarının kurtuluşunu

da engellemekten başka bir şeye hizmet etmez.Kürdistanlı komünistler her alanda birlik (ideolojik,politik,örgütsel!... (okunamadı) ulusal demokratik hareketler arasındaki temel ittifakların gerçekleştirilmesi için mücadele etmektedirler. Oysa,gerek metropol solu(içinde barındırdığı ve olumlu bir gelişim izlemekte olan dinamik devrimci eğilimleri,grup ve örgütlenmeleri hariç tutarsak) bugünkü halleriyle ezen ulus milliyetçiliğine,sömürgedeki burjuva ve küçük-burjuva aksiyonlar ise -demokratik bir karekter taşısa bile- burjuva milliyetçiliğine hizmet etmektedirler.

-V-

Geçerken birbirine benzer iki ulusal-demokratik hareket ve emperyalist-sömürgeciliğin jandarması iki devletin eylemlerine karşı,Türkiye "sosyalist" ve "demokratlarının" ikili tavırlarına işaret etmek istiyoruz.Bu tavır,burjuva ve küçük-burjuvazi adına hareket edenler için ne kadar normal ise; "M-L","komünist" savında ve proletarya adına hareket edenler için de o kadar anormal,ters durumdur.Bu iki ulusal-demokratik hareketten biri Filistin,diğeri ise,Kürdistan'dır.İki jandarmadan biri İsrail diğeri ise,Türkiye'dir.Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi,muhtevası itibarı ile demokratik anti-emperyalist bir karekter taşır.Oysa çeşitli eğilimlerdeki Filistin örgütleri tek bir önderlikte hareket etmektedirler.Ve bu önderlik ise,düpedüz burjuva bir önderliktir.
Arap gerici diktatörlükleri,Filistin hareketinin haklı savaşının arkasına Arap milliyetçiliğini saklayarak bu hareketi kullanmak ve bir çözüme kavuşturmadan,sadece bir sorun olarak kalmasına çaba göstermektedirler.Burjuva önderlik,Filistin hareketini Arap gericiliklerinin hizmetine sokmaya,satmaya çalışmaktadır.Buna şimdiden Filistin ulusal demokratik muhalefetinin her biri,bir Arap gericiliğinin denetimine sokularak,kolu kanadı kırılmıştır.Arap gericiliği,Filistin hareketinin anti-emperyalist özünü boşaltarak;Yahudi düşmanlığı ve Yahudi halkının Orta-Doğu'daki varlığını tanımama gibi en az siyonizm kadar,emperyalist bir amaca hizmet etmesini istemektedir.Bunun için de,Filistin halkı ile Yahudi İsrail proleteryasının kardeşliği temelinde,İsrail Devletine ,siyonizme ve emperyalizme karşı birlikte,savaşa karşı çıkmaktadır.Filistinlilerin kendi gerici diktatörlüklerine karşı bütün halk tabakalarıyla birlikte savaşmalarını önlemek istemektedirler.Bunun için de İsrail'e karşı savaşta hep Filistinli militanları öne sürmekte onların imhasını sağlamaktadır.Tümü birden İsrail'i yerle bir edecek ekonomik ve askeri güce sahip oldukları halde kitle katliamlarında bile İsrail'le savaşmamaktadırlar.Onlar da Filisitin hareketine en az Siyonizm kadar düşmandırlar.Oysa,Filistin hareketine kendi çirkin yüzlerini saklamak amacı ile sahip çıkmaktadırlar.Kürdistan ulusal demokratik muhalefetine ise,yukarıda belirttiğimiz karekter egemen değildir. Fakat,benzeyen bir hayli ortak yan vardır.Türk "sosyalist"leri,"demokrat"ları Filistin için ellerini kanatıncaya kadar alkış çalarlar,her fırsatta ne kadar "enternasyonalist" olduklarını sergilemeye çabalarlar.Oysa,Kürdistan'a gelindimi,ses seda çıkmaz.Çok sıkıştırılınca,"onlar Kürt milliyetçisidirler" derler.Filistin hareketinin önderliği M-L'midir?Arafat milliyetçiliği, Filistin şahsında ezen ulus olmaktan kurtulabilir mi?sorusuna cevap veremezler.Filistin hareketinin İsrail işgaline karşı savaşını desteklerken;Kürt hareketinin mücadelesine sırt çevirirler,kınar ve yüz buruştururlar (...).Ama,Filistin için İsrail'e sövüp saymak Türkiye'de hiç bir riziko taşımaz;Filistin için Türkiye'de İsrail'e karşı çıkmak ucuz bir kahramanlıktır;ama,aynı işi,bir İsrail'li Yahudi İsrail' de yapar ve kendi ülkesinin Filistin'i işgaline karşı çıkarsa,o kişi demokrattır.Sosyalist olmayı ise bu düzeyde tartışmıyoruz.Çünkü,tutarlı bir demokrat olmadan nasıl sosyalist olunabilir?Türk "demokrat"ları,"sosyalist"leri ise Türkiye'nin Kürdistan işgaline kayıtsız kalır,Kürdistan Ulusal Demokratik Muhalefetini karalarken;bu tavırlarının aşağılık kompleksini;Filistin hareketine yüksek perdeden sahip çıkma ve hiç bir rizikosu olmadığı için,İsrail işgalini kınama gösterileri ile gidermeye çalışmaktadırlar.

Politik alanda:Türk "sol"ları;Kürdistanlılara "neden ayrı örgütlenme,bağımsız örgütlenme diye tutturuyorsunuz;TC'de

birlikte örgütlenip,sosyalizm için mücadele edelim,kurtuluştan sonra ayrılırsınız" diye nasihat çekerler.Bunu yapan "sol"lar,Filistin kurtuluş örgütlerine aynı öneriyi yapmazlar.Çünkü akıllarından geçmez."Filistin halkı nihayet Arap uluslar topuluğunun bir parçasıdır.Filistin halkı mülteci bir toplumum olarak bütün Arap topraklarına dağılmıştır.Bunları yeniden birleştirmek için,bağımsızlık için niye savaşıyorsunuz;İsrail'deki Filistinliler İsrail proletaryası ile birlikte İsrail devletine karşı örgütlenip mücadele etsin, Ürdün'deki Filistinliler Ürdün'le Irak'takiler Iraktakilerle,Lübnan'dakiler Lübnandakilerle birlikte Lübnan devletine karşı orkat örgütlerde mücadele etsinler.Sosyalizm geldikten sonra gider topraklarınıza yerleşir;isterseniz devlet kurarsınız" demiyorlar!Çünkü onların kafaları çift standartlı çalışıyor.Kürdistan'da dort parçada tek örgut tezi söz konusu olunca "sol çığlıklarla" ayağa fırlayanlar,ülke temlinden kopmuş Filistin multeci toplumunun on parçasında,ayrı ayrı coğrafi alanlardan,ulusal demokratik muhalefeti yürütenleri aynı "sol çığlıklarla" alkışlayabilmektedirler.Ama,bu hangi mantıktır?Objektif olarak neye hizmet ediyorlar?Bu alanda da çarpıcı zıtlıkları sayfalarca uzatmak mümkündür.

Şimdi TC'nın son Irak Kürdistanı'na saldırısına bakalım. Geçen yıl,aynı aylarda (Haziran 1982),İsrail;bugun Türkiye'nin askeri hareket için ileri sürdüğü aynı gerekçelerle,yani Lübnan topraklarında üstlenen ve İsrail devleti için tehdit oluşturan,İsrail'e karşı mücadele eden FKÖ mevzilerini,karargâhlarını temizlemek amacıyla Lübanan'ı işgale başlamış, Falanjist Lübnanlı işbirlikçilerle de beraber,bütün dünyanın gözleri önünde Filistin kamplarını dağıta dağıta Beyrut'a kadar gelmiştir.Ve yine,dunyanın "super"lernın sahte ağıtları arasında,Filistin Direniş Hareketi'nin mevzileri,katliamlarla,İsrail tarafından ele geçirilmiştir.

O günlerde,Türkiye "sol"u,görevini yerine getirerek,kendi olanak ve gücü çerçevesinde olayı protesto etti;hatta,bazı dilekçelerle Filistin savaşçılarına kan bağışında bulunacaklarını,maddi yardım göndereceklerini bildirirken,bazı idam olacak devrimciler de Filistin'e savaşmaya gideceklerini ilan ettiler.Aynı olay,şimdi yine yaşanıyor.Emperyalist kampın,bir diğer jandarması olan Türkiye,Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu güçlerin karargâhlarını,direniş mevzilerini ele geçirmek üzere ve bunu bütün dünyaya ilan ederek Kürdistan'da askeri imhaya girişiyor.Dünya kamuoyu yine sessiz!Hatta, Filistin olayında olduğu gibi,sahtekarca da olsa,çığırtkanlık yaparak ilgi artıran hiç bir güç de yok.Türkiye,elini kolunu sallaya sallaya,Irak sınırındaki Kürdistan parçasında devrimci güçleri temizlemeye gidiyor,hareketini yürütüyor. Avrupa'da,bazı Kürdistanlı örgütlerin çabasıyla düzenlenen protestolar dışında,olaya karşı çıkan kimse yok.Gözlerimizi, Filistin için ayağa kalkan Türk "sol"larına çeviriyoruz.Ne olayı protesto etmek için çırpınanlar,ne Kürdistan savaşçılarına kan bağışında bulunmak isteyenler,ne Kürdistan'a Türk ordularına karşı savaşmak için gitmek isteyen idam cezalılar...Hem Türk hem de Kürt halkını temsil ettiğini söylüyenlerin hiç birinden eser yok!Mahkemelerde olayı kınayacak olanlar bile yok!..Kürdistanlı güçlerin önerilerine karşı "hele bir katliam olsun" diyebilecek kadar şaşmış olanlar ise bir haylidir.Katliamı engelleme sorunu yok.Türkiye,Kürdistanlı devrimcileri temizlemek için askeri hareket yapıyor,çarpışmalar sürüyor;"sol"lar bu olayda kınanacak bir yan görmüyorlar.İlla bir köyde çocukların beynine kurşun sıkılarak öldürülecek,katliam olacak.Ama,o zaman unuttuk mu; Sabra ve Şatilla katliamı olduktan sonra Türkiye bile ölenlerin ruhuna camiilerde mevlit okuttu,bütün dünya lanet yağdırdı,İsrail'in kendisi bile kendisini suçlu(!) buldu.Halbuki,ağlayıp sızlayanların hiç biri katliamı doğuran harekete, işgal hareketine,devrimci güçleri sindirme hareketine karşı çıkmamıştır.Eğer Türk "sol"u,Türk Ordusu'nun Irak Kürdistanı'nda bir katliam yapmasını,etkili bir protesto yapmak için bekliyorsa,bu "sol"ların yukarıdakilerden ne farkı kalıyor? Sosyalistler diğerlerinden nerelerden ayrılıyorlar?

Bu metnimiz Kürdistanlı proletarya sosyalistlerinin bir protestosudur.Sosyal-şovenizmden burjuva ya da küçük-burjuva

"sosyalist"lerinden bir şey beklemiyoruz,ama,proletarya sosyalisti olmada,M-L olmada,bizmle hemfikir olmada sergilediğimiz davranışların nedenini soruyoruz?Eğer,birlik deniyorsa,mutlaka komünistçe tavırlar bekliyoruz.Demokrat olmanın sınavını bile veremiyenler,sosyalist iddiası taşıyamazlar.

4.6.1983/Metris

* * *

(*) Bu metin 4.6.1983 tarihinde, Metris Askeri Cezaevi'nde bulunan Rızgari davası sanıkları tarafından yazılmıştır.O günlerde Irak'ta (Güney Kürdistan'daki) Türk Ordusu'nun harekatı için Rızgari sanıklarının,protesto edilmesi için yaptıkları eylem önerilerinin sol siyasal gruplarca kabul edilmemesi üzerine "Kürdistanlı Proleter Sosyalistlerinin Protestosu!" başlığı ile Cezaevindeki gruplara verilmiştir.Günümüze ve bundan sonra yapacağımız değerlendirmelere ışık tutacağı inancındayız.

*

AVRUPA PARLAMENTOSU ÜYESİ BIRIGİTTE HEINRICH'IN CENAZE TÖRENİNE VERİLEN MESAJ

Birigitte HEINRICH'in ölümüyle Alman Halkı,ilerici ve demokrat değerli bir politikacısını,Kürt Halkı ise yakın bir dostunu kaybetti.

Birigitte HEINRICH gibi bir dostun ölümünden dolayı acımız sonsuzdur.Çünkü O,Kürt Halkı'nın haklı mücadelesini,Kürt Ulusu'nun Kendi Kaderinin Tayin Etme Hakkı olarak gören ender politikacılardan biriydi.Avrupa Parlamentosu'ndaki mücadelesi hep bu doğrultuda olmuştur.

Yine O,Türk Devleti'nin Kürt Halkı üzerindeki sömürgeci baskılarını yurtseverlere ve devrimcilere yaptığı işkenceleri her fırsatta teşhir etmeyi görev sayan insancıl bir kişiliğe sahipti.Sömürgeci Türkiye Cumhuruyeti'nin işkenceci niteliğini yakından bildiği için;Federal Alman Hükümeti'ne "ilticacı Kürtleri cellatlarına teslim etmeyin" diye sesleniyordu.

Kürt Halkı,Birigitte HEINRICH ve onun gibi dostlarını unutmayacak,mücadelesinde yaşatacaktır.

O,savaşsız ve sömürüsüz bir dünya için mücadele ediyordu. Kürt Halkı da,Birigitte HEINRICH'in özlemini duyduğu bir dünyada özgür ve bağımsız olarak yer alabilmek için ulusal kurtuluş mücadelesi veriyor.

Biz Kürt Halkı olarak mücadelemizin zaferle taçlanacağına inanıyoruz.Haklı mücadelemizde yalnız olmadığımızın,Birigitte HEINRICH gibi nice dostlarımızın bulunduğunun bilincindeyiz.

Alman ilerici ve demokratlarının,Yeşiller Partisi üyelerinin derin acısını paylaşır saygılarımızı sunarız.

06.01.1988

r ı z g a r i

Avrupa Sekreterliği

DAVOS CİLVELEŞMESİ ÜZERİNE

Parti Bildirisi / 2

- Osmanlılar,tarihte işgalci bir imparatorluktu.Güçlü bir askeri örgütlenmeye sahiptiler.İmparatorluğun çok uzaklarındaki halkları köleleştirmeyi başarmışlardı.Gittikleri her yerde,o toplumun,yıllardan beri süregelen kültürlerini,sanatlarını,biçimlenmiş tüm değerleri ile,ekonomilerini yakıp-yıktılar.Talan ettiler.Bu değerleri çalarak,ne olduğu belli olmayan "Osmanlılık" yarattılar.Ve Osmanlı orduları, her yerde arkalarında gözyaşı,acı, keder ve halklararası düşmanlık bıraktılar.

İşgalci Osmanlı orduları,birçok ülkede iç gelişmeler sonucunda (ekonomik,teknik,vb...) yayılmacı konumlarını pekiştirdiler.Ancak,askeri ve teknik alanlardaki gelişmeler,emperyalist hesap ve çıkar çatışmaları,nihayet yayılmacı Osmanlı İmparatorluğu'nun "keyfine" dur dedi.

Ezilen halkların işgalci ve yayılmacı devletlere karşı ayanışları ve özgürleşmeleri ile birlikte,Osmanlıya asker ve vergi vermekle yükümlü olan halklar da,başkaldırmaya,yavaş yavaş bağımsızlıklarına kavuşmaya başladılar.

Bu gelişmelerden biri de,Balkan ve Makedonya halklarının Osmanlılara karşı başkaldırmaları ve savaşarak özgürlüklerini elde etmeleridir.Ne var ki,Yunanistan,topraklarının büyük bir bölümünü Osmanlılardan alamadı..

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı,birçok ülkenin ekonomik çıkarlarına tekabül eden bir savaştı.Dünya'nın,belli devletler arasında paylaşımı idi..Osmanlı İmparatorluğu'nun geniş topraklara ve bu topraklar üzerindeki zengin yer-altı ve yer-üstü kaynaklarına sahip olması,gerek askeri ve gerekse ekonomik alanda gelişmiş emperyalist devletleri rahatsız etmekteydi.Bu nedenlerden ötürü,dünyayı paylaşım eyleminde, Osmanlı İmparatorluğu'ndan da nasiplerini alacaklardı..Gün geçtikçe çürüyen ve gerileyen imparatorluğun diriltilmesi ise, asla mümkün değildi.Bu nedenle İttihat-Terakki'nin çabaları da sonuç vermedi.

İttihat-Terakki,Alman Emperyalistleri'nin Doğu'ya açılma hesapları içersinde,Alman ordularını ülkesine davet ederek, onlarla işbirliğine girdi.İdeolojik gıdasını İttihat-Terakki'den alan M.Kemal hareketi ise,Türklüğü kurtarmak ve elden giden Osmanlı topraklarının bir bölümünü elde tutmak için harekete geçti.Ve İngiliz Emperyalizmi'nin çıkarlarına tekabül eden ilişkileri yeğledi.

Resmi tarih yazıcılarının belirttiklerinin tersine,M.Kemal,daha işin başından emperyalistlerle işbirliği halindeydi.M.Kemal hareketi,ne İngilizlere ne de diğer emperyalist ülkelere karşı savaşmamıştır.Bu nedenle anti-emperyalist olarak adlandırılması temelden yanlıştır.Söz konusu savaş, Türk-Yunan Savaşı'dır.İngiliz Emperyalistleri Meclis-i Mebusan ile anlaşarak,paylaşımdan nasibini almak için,her iki halkı birbirlerine kırdırdılar.Sonuç olarak,emperyalist

devletlerin ekonomik çıkar çatışmalarının kurbanı olan Yunan halkı,kendi topraklarından zorla atıldı.İşin iç yüzü böyle iken,haksız bir savaş olan Türk-Yunan Savaşı'nda,M. Kemal Hareketi'ni;Türk Sol'u,demokrat ve aydınları "antiemperyalist,ilerici,devrimci,ulusal kurtuluşçu" bir hareket olarak değerlendirmektedirler.

Türk ve Yunan ilişkilerindeki anlaşmazlık ve düşmanlık tarihte belirtildiği çerçevede sürmektedir.Düşmanca ilişkilerin kaynağı tarihte durmaktadır.

-II-

Bu tarihsel gelişmeler yeni Türk Devleti ve Yunanistan arasındaki düşmanlığı sistemleştirdiği gibi,halklararası düşmanlık da körüklendi.Özellikle,Türkiye,günümüze kadar kendi iç ve dış sorunlarında her zaman Yunan sorununu gündeme getirerek,Türk halkını Yunan halkına karşı şartlandırmak için büyük çaba göstermiştir.İki ülke arasındaki tarihsel düşmanlık,nesilden nesile aktarılıp,sürekli canlı tutulmuştur.

Yunanistan'da da doğal olarak aynı durumlar,fakat,değişık bir biçimde,yaşanmaktadır.PASOK iktidar mücadelesinde,politikasının temeline Türkiye'ye karşı düşmanlığı da yerleştirmişti.Bunun içindir ki,DAVOS cilveleşmesine kadar,PASOK, her ilişki ve görüşmede,tüm uluslararası platformlarda Türkiye'nin politikasını eleştirir durumdaydı.Bu anlamda,Türkiye'ye karşı uluslararası düzeyde başarılı bir politika sergilediği görülmekteydi..

Yunanistan'da sağ siyasal güçler Türk-Yunan ilişkilerine daha farklı bir yaklaşım göstermektedirler.Türkiye ile ilişkilerin düzelmesinde yarar umuyorlar.1941 yılından günümüze dek aynı politika güdülmüştür.

Elbette yaklaşım halkların kardeşliği temelinde değildir.Diğer yandan,Türkiye'nin askeri alanda güçlü olması,Yunanistan'ı her zaman çekingen duruma getirmiştir.Mart 1987'de Türk Ordusu'nun Yunanistan'a saldırısı gündeme geldiğinde, Yunan toplumunun her kesiminde büyük bir tedirginlik başladı.Herhangi bir savaş durumunda,Yunan Ordusu,mevcudiyeti ve teknik manevra kabiliyeti açısından,Türk Ordusu ile savaşmada güçlük çekecekti.Bu da,Yunanistan açısından büyük bir dezavantajdı.

İki ülke arasında tarihsel bir geçmişe dayanan ve kısa sürede ortadan kaldırılması mümkün olmayan düşmanlık sorunu halen tazeliğini korurken, DAVOS işbirliğine ne demeli?

Tüm dünya basını,olayı yakından takip ederek yorumlar yaptı.Türk Basını'nın çehresi hemen değişti.Türkiye aleyhine gelişen her durumda "Yunan parmağı" arıyan Türk Basını geçmişi unutarak yorumlar yaptı.Avrupa'nın değişik merkezlerinde politik çevreler,soruna hayretle bakmakla birlikte,olumlu karşılıyanlar çoğunlukta görülüyor.

Yunan Basını'n da belirttiği üzere,bu gelişmenin temelini atan Papandreu'dur.Kısa bir süre öncesine kadar Türkiye'ye ateş püskürmekte olan Papandreu acaba bu işbirliği ile neyi amaçlıyor?

Bazı siyasi çevrelerin de beklemediği gibi bu görüşmenin karşılıklı bazı çıkarlara dayalı olduğu açıktır.Açık olan bir şey daha vardır ki, o da Yunan politikasının Türk politikasına karşı kaybettiğidir.

Görüşmelerin ilk basamağı olarak kabul edilen DAVOS toplantısında,Papandreu'nun ağzından eksik etmediği ve Yunanistan politikasının önemli bir yanını oluşturan Kıbrıs vb.sorunlar söz konusu edilmedi.Bunun bir anlamı olması gerek? Türkiye'ye karşı Yunanistan'ın maçın ilk raundunda yenilgiyi kabul ettiği açık bir gerçektir.Böylesi bir politikanın, ilk görüşmede Türkiye'den daha fazla taviz alması beklenirken,Türkiye'nin AT'na girmesine yeşil ışık yakarak,Özal'ın ekonomik ve siyasal yatırımlarına malzeme oldu.

Türkiye'nin 12 Eylül Askeri Darbesi'nden sonra,ekonomik olarak gelişme ve yaygınlaşma eğilimi taşıdığı bir gerçektir.Özal'ın sorunların çözümüne ekonomik temelde yaklaştığı bilinmektedir.DAVOS cilveleşmesinden sonra Yunan gazetecilerin sorularını yanıtlarken,konuşmasının bir bölümünde Özal: "İki ülke arasındaki sorunun çözümü ekonomik işbirliğinden geçer" diye bir belirleme yaptı.Yunanistan İşveren Sendikaları Temsilcisi de "ekonomik gelişme açısından Türkiye'yi örnek almaları gerektiğini" belirtti.Demek ki;DAVOS görüşmesinin maddi kaynaklarından birisi ekonomiktir.Bunun için Özal,Papandreu'dan AT'na girmek için gerekli tavizi almıştır.

AT,birden fazla Avrupa ülkesinin ekonomik çıkarlarına tekabül eden bir kuruluştur.Türkiye bu kuruluşa girme çabasındadır.Bunun önündeki engellerden biri Yunanistan'dır.Türkiye'nin AT'na girme konusundaki başvurusuna karşı,Türkiye ve Kürdistan'daki devrimci örgüt,kuruluş ve kişiler etkin çalışmaktadırlar.Avrupalı bir çok kuruluş,parlementer ve değişik baskı grupları da destekleyici konumdadırlar.Bundan dolayı,Türkiye,dostları tarafından birtakım sorunlarını çözmesi için zorlanmaktadır.Türkiye'nin AT'na girmesinin koşullarından birisi,kendi iç sorunlarını çözmesidir.Emperyalist bir topluluk olan AT,kendi iç sorunlarını çözmeyen,en az Avrupa ülkelerine benzer bir siyasi istikrar arz etmeyen ülkelerin,topluluğun çıkarlarını zedeleyeceğinin bilincindedir. Türkiye'de öteden beri iktidara karşı bir muhalefet vardır. Bunun güçlü odağı ise,Kürdistan'dır.

12 Eylül Darbesi,Kürdistan ve Türkiye'de toplumsal muhalefeti zor kullanarak bastırdı.Siyasi sonuçları bilinmektedir. Bu nedenle,Türkiye uluslararası platformlarda güçlüklerle karşılaştı.Türkiye'nin Avrupa'daki dostları,Türkiye'den "demokratikleşme"sini istediler.Kemalist İdeoloji ile teçhizatlanmış sömürgeci Türk Devleti'nin,Avrupa ülkelerine benzer bir "burjuva demokrasisi"ne dönüşmesinin epeyce zorlukları vardır.Sendikal faaliyetlere,öğrencilerin örgütlenmelerine, hatta "Komünist Partisi"nin kurulması konusundaki bütün baskıları kabul edebilir.Ancak, Kürt sorununda hiç de geri adım atmayı düşünmez.Ve buna tahammül göstermez..Türkiye'de Kürt sorunu olduğu müddetçe,Avrupalıların istediği anlamda dahi olsa "demokrası"nin yerleşmesi mümkün değildir.

Kürt sorunu'nun Kürdistanlılar tarafından çözümü demek,Orta-Doğu coğrafyasının değişmesi demektir.Bu şu anlama gelir; Kürt sorunu AT'nun sorunudur.Çözümü,tek başına Türkiye'ye bırakılamaz.Ekonomik çıkarlara dayalı emperyalist birliktelikler,sermayelerini güvence altına almak durumundadırlar. Yıllardan beri çözülmemiş,Kürt sorunu gibi bir çözümsüzlüğün olduğu ülkelere,sermaye sahipleri yeni yeni çözüm önerileri sunup,denemezlerse,yatırım da yapmazlar.Buna bağlı olarak, kendilerine bağlı ülkelere sağlam yatırım için,yardımcı da olurlar.Nasıl ki,I.Emperyalist Savaş'ta Yunanistan Türkiye'ye karşı savaşa sokulup,kullanıldıysa,1988 yılında da,Türk Devleti'nin ekonomik ve siyasal çıkarları hesabına,yine,koz olarak kullanıldı..DAVOS Cilveleşmesinde bir işbirliğinin ve belli bir dayatmanın da olduğu açıktır.

Kürtlere dost gibi görünen PASOK ve Papandreu'nun,Kürdistan Sorunu'nun çözümünde Türkiye ve AT gibi düşündüğü açıktır.Bunun, affedilir bir yanı yoktur.Türk Devleti,kendilerine rağmen,her türlü insanlık dışı uygulama ve yöntemlerle köleleştirilen Kürt Halkı'nın düşmanıdır.Ve Yunan Halkı'nı da kendi topraklarından kovmuştur.Yunan Halkı, Türk Ordusu'ndan çok acılar çekmiştir.Tarih DAVOS Antlaşması'nı affetmeyecektir..Bir avuç egemen sınıf için sömürgeci Türk Devleti'nin çıkarlarına alet olunmuştur...

DAVOS Cilveleşmesi'nde yatan bir başka gerçek de şudur: Türkiye, NATO'nun Güney-Doğu kanadının en güçlü müttefiki durumundadır.Böylesi bir ülkenin iç sorunlarında istikrara kavuşması emperyalistlerin çıkarlarınadır.Yine,NATO müttefiki olan Yunanistan'ın Türkiye ile olan çatışmaları Ege Kıta Sahanlığı'nda ve benzeri durumlarda problem yaratmaktadır. Sorunun çözümünde,başta ABD durumaktadır.Her ne kadar PASOK, anti-ABD gibi görünüyorsa da,DAVOS Cilveleşmesi ile Papandreu'nun ABD'den kaynaklanan bir çözümden hareket ettiği ortaya çıkmıştır.DAVOS'ta,Yunanistan için önemli olan Kıbrıs

sorunu ve işgalci Türk Ordusu'nun geri çekilmesi ise tartışılmamıştır...

Yaklaşan seçimlerde,Papandreu'nun DAVOS Cilveleşmesi'ni bir araç olarak kullanabileceğini de düşünmek gerekir.

PASOK bu konumu ile,sağ siyasal güçlerin politikasına "terfi" etmiş durumdadır.Yapısında ne gibi değişiklikler ve rahatsızlıklar olacağını sürece bırakmak gerekir...

Biz Kürdistanlı sosyalistler olarak,DAVOS ve benzeri antlaşmaları red ediyoruz.Halklararası düşmanlığın kalkması,ancak enternasyonalist temelde mümkundür.İki ülkenin ekonomik ve siyasal çıkarlarına tekabül eden siyasi işbirliği,hiçbir zaman halklararasındakı düşmanlığı kaldırmaz.Tarih boyunca halklara zulmedenler,O'nu yurdundan topraklarından zorla söküp atanlar ve daha önemlisi kendi halkını diğer başka bir halka karşı düşmanlık temelinde eğiten bir devlet,ancak yargılanır.Bunun için;Yunan Hükümeti'nin başlatmış olduğu ilişkinin hatalı olduğunu,derhal geri adım atılmasını istemekteyiz.

Yunan ve Türk halkı bilmelidir ki,bu antlaşma egemen güçlerın çıkarı gereğince düzenlenmiştir.Bu toplantıyı düzenleyen Dünya Ekonomik Kurumu'dur.Toplantıdan sonra gerek Özal ve gerekse Papandreu,İsviçre Dünya Ekonomik Kurumu yetkililerine teşekkürlerini bildirmişlerdir..

Yunan halkı,yapılan bu görüşme ile Kürt halkının kölelik statüsünün perçinlendiğini de bilmelidir.

İleride gerekli olduğu zaman ve genişçe DAVOS Antlaşması ve sonuçları üzerinde duracağız...

DAVOS ANTLAŞMASINI REDEDİYORUZ!

6 Şubat 1988

(r ı z g a r i)
KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
Örgütlenme Komitesi

"...

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ,ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZE KATILAN,DESTEK VEREN,DAYANIŞMA İÇERİSİNDE OLAN BÜTÜN GÜÇLERİ (DEVLETLER,ÖRGÜTLER,KİŞİLER) DOST SAYAR.

ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZE KARŞI OLAN VE GELİŞMESİNİ,GÜRBÜZLEŞMESİNİ ENGELLEYEN BÜTÜN GÜÇLERİ DÜŞMAN OLARAK GÖRÜR.

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ,SOSYALİST ÜLKELER,ULUSAL KURTULUŞ HAREKETLERİ VE KAPİTALİST ÜLKELER İŞÇİ SINIFI HAREKETLERİNİN MÜCADELELERİNİ DESTEKLER,BUNLARI DOST KABUL EDER.

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ,DÜNYA'DA HİÇ BİR BLOKA BAĞLI VE BAĞIMLI OLMADAN,ELEŞTİRİCİ VE BAĞIMSIZLIKÇI BİR ÇİZGİ İZLER.

ÖRGÜTÜMÜZ,ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZİN HEDEFLERİNE SAYGILI OLAN,İÇİŞLERMİZE MÜDAHALE ETMEYEN, HİÇBIR TALEPTE BULUNMAKSIZIN KARŞILIKSIZ YARDIMDA BULUNAN,DİPLOMATİK DESTEK VEREN DEVLETLERLE RESMİ İLİŞKİLER KURAR..."

(Kürdistan Kurtuluş Örgütü,Program Taslağı'ndan)

NEWROZ / 88

Gelê Kurd û Kurdistanê bi hêviya rizgarbûna ji rojên reş Newrozeke din pîroz dikin.Welatê me hemû hovîtiyên qolonyalîzmê,zilm û zordariyê wî di bedena xwe de dihise...Zarokên me ji,di laşên xwe yên nazik de,bi birînên reş yên bombeyên napalm û çekên kîmyevî ve nevrozeke din pîroz dikin.

Gava,di bin vê hovîtî û kedxwariyê de nîşana serhilidana gelê me Newroz li dijî zilm,kedxwarî û zordestiyê tê pîrozkirin;têkoşîna me ya rizgariya neteweî û civakî jî peş dikeve û bi heztir dibe.Ji ber vê sedemê,qolonyalîstan bêtir erişkar dibin,di nav peywendiyên emperyalîstan de dijî gelê me û welatê me qetlîaman çêdikin,kiryarên xwe yêndijî mirovatî xurttir dikin.Her wisa qolonyalîstan dijî gelê me dest bi lîstikên nû dikin,metodên nû bikar tînin û dehfikên xayîn datinin pêşiya wê.

Tuccarên çek îro di Rojhilata-Navîn de cirît diavêjin û kes nizane destê kê di berîka kê de ye.Hezên ku berjewendiye wan di vê rewşê de hene,bi zanebûn navbera gelên herêm dijminatî derdixin û şerên ku li herêm hene xurttir dikin. Beşek jê mezin fatûreya çekên ku li herêm hatiye dagirtin, ji gelê Kurd tê standin.

Têkoşîna rizgariya neteweî ya Kurdistanê,ku dost û hevalbendê têkoşînên rizgariya neteweî û civakî yên dinya ye,di gel ku xwediyê mezintirîn hêzê gerîlla (pêşmerge) û xakên rizgarkiriye ji;hem li herêm,hem jî di sewiya navneteweî de, ji piştgiriya raya giştî bêpar tê hiştin... Li hember vê rewşê, bêdeng mayîna welatên sosyalîst he ecêbtir e.Tenê ji bo peywendiyên berjewendî ji qetlîama gelekî şerkar re çav tê girtin.Lê di gel her tiştî jî,gelê me di têkoşîna xwe de berdewam e.Bi fedakariyeke mezin,bi sebir û bi enir roja rizgariyê dihûne...

Li ser welatê me yê perçekirî dagirkeriya dewletên qolonyalîst he berdewam e.Netewa me bi giştî li ber tehdîda hebûn û tunebûnê de ye.Li hember ev şerê neheq,ku dijî hebûna gelê me tê kirin;pêwîste hemû hêzên rizgariya neteweî di nav eniyeke erîşê ye mişterek de yekîtiyeke çêkin.

Di têkoşîna serxwebûna welatê me,azadiya netewa me de,bi giştî di têkoşîna me ya Rizgariya Civakî de;tiştekî me ya Kurdistaniyan nemaye,ku em wî ji winda bikin.Yê ku winda bikî (bixisirî),hêzên emperyalîst û qolonyalîstan in.Em,bi tegihiştina (zanebûna) naveroka têkoşînê ve;hemû qadro û têkoşerên Kurdistanê yên welatparez,demokrat û sosyalîst ji bo vexistina agirên Newroze gazî yekîtiyê dikin, da ku welatê xwe bigihijinin rizgariya rastî.Em vê daxwaza xwe du car dikin.

BİJÎ NEWROZ!

BIJÎ TÊKOŞÎNA KARKERÊN DİNÊ Û GELÊN BINDEST!

BIJÎ AZADÎYA NETEWA ME!

BİJÎ SERXWEBÛNA WELATÊ ME!

Bijî Rêxistina me ya Têkoşer RIZGARİ

21 Adarê 1988

RÊXISTINA RIZGARİYA KURDİSTAN

(r ı z g a r i)

——NEWROZ / 88——

Kürt Halkı ve Kürdistanlılar bir Newroz daha kutluyor.. Kötü günlerin gitmesini umut ederek..Bir Newroz daha kutlanıyor.Ülkemizde;baskının, zulmün,sömürgeci vahşetin tüm acılarını iliklerimize kadar hissederek..Çocuklarımız,napalm bombaları ve kimyasal silahların pis lekelerini körpe vucudlarında taşıyarak, bir Newroz daha kutluyorlar.

Bu vahşet ve sömürü altında halkımızın zulme,sömürüye ve baskıya karşı başkaldırışının sembolü olan geleneksel bayramı Newroz'u kutlarken;ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelemiz de yeni boyutlar kazanmakta, gelişip-güçlenmektedir.Bu nedenle daha da saldırganlaşan sömürgeciler, emperyalist bağlantılar içinde,katliam ve insanlık dışı uygulamalarını, halkımız ve ülkemiz üzerinde bir kat daha arttırarak sürdürmektedirler.Yeni yeni oyunlara,komplolara,yöntemlere başvurmaktadırlar.

Bugün Orta-Doğu,silah tüccarlarının cirit attıkları ve kimin elinin kimin cebinde olduğu belli olmayan bir alan haline getirilmiştir.Halklararası düşmanlık bilinçli olarak geliştirilmektedir. Kârlarına kâr katma hırsı ile körüklenen savaşlar nedeni ile bölgemize yığılan silahların faturasının bir kısmını da Kürt halkına ödettirmektedirler..

Dünya'da sürdürülen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin dost ve müttefiki olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi en büyük gerilla ordusuna ve kurtarılmış alanlara sahip olmasına karşılık;gerek bölgemizde ve gerekse uluslararası düzeyde kamuoyu desteğinden yoksun bırakılmaktadır..Bu durum karşısında sosyalist ülkelerin sessiz kalışları daha da ibret vericidir. Savaşan bir halkın katliamına sırf çıkar ilişkileri nedeni ile göz yumulmaktadır. Herşeye rağmen halkımız mücadelesine devam etmektedir. Büyük bir özveri,sabır ve inatla kurtuluş günlerinin gözelerini örmektedir.

Ülkemizin parçalanmışlığı ve sömürgeci devletlerin işgali devam etmektedir.Ulusumuz topyekün imha ile karşı karşıyadır.Bize dayatılan bu haksız savaşa karşı,tüm Ulusal Kurtuluşçu Güçler'in tek bir ortak Taarruz Cephesi'nde birleşmeleri gerekmektedir.

Ülkemizin Bağımsızlığı, Ulusumuzun Özgürlüğü ve bir bütün olarak Sosyal Kurtuluş Mücadelemizde;biz Kürdistanlıların artık kaybedecek hiçbir şeyimiz yoktur.Kaybedecek olan emperyalistler ve sömürgecilerdir.Bu mücadele bilinci ile,tüm Kürdistanlı yurtsever, demokrat,sosyalist kadro ve militanları ülkemizi gerçek kurtuluşa ulaştıracak Newroz ateşlerini yakmak için, birleşmeye ve bütünleşmeye çağırıyoruz. Bir kez daha bu isteğimizi yineliyoruz.

YAŞASIN NEWROZ!

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİLERİNİN VE EZİLEN HALKLARIN MÜCADELESİ!

YAŞASIN ULUSUMUZUN ÖZGÜRLÜĞÜ!

YAŞASIN ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI!

Yaşasın Mücadele Örgütümüz RIZGARİ!

21 Mart 1988

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
(r ı z g a r i)

BELAVOKA ÇAPGERÎ 1

Li Kurdistanê beşek girîng ji zilm,zordestî û eşkenceyên dewleta Tirk di Girtixana Leşkerî ya Diyarbekirê de tê kirin.Bi salan e gelek tekoşer,xortên me,libin hovitiya KT (Komara Tirkiye) ya kolonyalist di wan zindanan de seqet man, şehîd ketin û hikmên giran xwarin.Lê belê li hember van hovitî û eşkenceyan berxwedan her tim dom kir...

Di 7 ê Sibatê 1988 an de hemû girtiyên Girtixana Leşkerî ya Diyarbekir disan dest bi berxwedanê kirin.Nezikê 30 daxwaz dan peş û ketin greva birçîbûnê ya bê sinor û rojiya mirinê.Ev daxwazana bi giştî li ser ev xalên jêrin yên miştê-rek in:

1-Dixwazin bi serdançiyên xwe re zimanê xwe yî zikmakî Kurdî biaxivin,

2-Bila bendên destûra daxilî ya girtîgehê ku dijî mirovatiyê benguhertin,

3-Bila di rêwebirina grtîxanê de nûnerên girtiyan ji bên temsîlkirin,

4-Naxwazin cilê bi yek cûre li xwe bikin,

5-Kirin û anîna kovar û rojname bo girtixanê bila bêtê serbestkirin,

6-Kalîteya xwarinan bila bête bilind kirin,

7-Pirsên sihhî bi awakî ciddî bên helkirin.

...

Li ser vê berxwedanê dewleta Tirk bi hemû taxim û teqlewatê xwe ve seferber bû.Ketin panîk û teşqelan.Berpirsiyarên girtîkxanê awa şerîn ku pêwîst bû bidana kesan berxwedidan,av nedan û berxwedan firehtir (!) kirin.Lê di dawiyê de serokwezîr li gel serokkomar rûnişt,paşê "meşrûtiyeta" berxwedana Diyarbekirê pejirand.Bi raya giştî re da xwuyakirin ku daxwazê girtiyan "mafekî-heqekî" wan e...Serokatiya Qumandariya Giştî jî -ev tewr di diroka dewleta Tirk de nehatibû ditin- bi daxwuyaniyekê xwe de vê berxwedanê pejirand.Da zanîn,ku we hemû daxwaz pek bên,wê axaftina kurdî serbest bihêlin,wê rewşa girtîxanê baştir bikin.

Di roja 19 ê Sibatê de 7 kes ji ber greva birçîbûnê û rojiya mirinê rakirin nexwaşxana.Ji wana M.Emîn YAVUZ nefilitî û şehîd ket.Ev bûyer piştî bi dawî hatina çalakiyên girtiyan di roja 19.ê Sibatê de hate eşkerekirin.

Di vê buyerê de tiştê eceb (balkeş) ev e ku piştî gelek berxwedan û daxwazên bi heq yên salane,bi vê berxwedanê re -ku daxwaza vê gihiştina mafên girtigehên din yên Tirkiye

bû- ziman û hebûna Kurdan ji alî kolonyalîstan ve hate "qebûlkirin"!(Dive li ser ve babetê bi hûr û kur bê sekinin.)

Li Kurdistanê di gel hemû xebatên siyasî û berxwedanên mezin dewleta Tirk hebûna Kurdan qebûlnekiribû.Jî ve ecebtir; li ser vê berxwedanê qebulkirina hebûna Kurdan ji alî dewletê ye.Tewra dewleta Tirk li hember vê berxwedanê parçek je siyaseta wan e.Niha Tirkiyê di pêwajoya endamtiya Civaka Ewrupî (AT) û "demokrat bûne" de ye.Di vê pêwajoyê de pêwîste ku Tirkiye peywendiyên xwe ligel Yewnanistanê nermtir bike, di mesele Qibrisê de hin gavên piçûk paş ve baveje (wek paş ve kişandina hin hezên leşkerî ya Tirk ji Qibrisê ûhwd),bi awakirina "partiyeke komunîst" -di bin kontrolê xwe de- bikeve nav "demokrasiya pirani",li gor çerçewaya ku ji alî dewletê ve bê tesbîtkirin "qebûlkirin û dayîna hin mafên" Kurdan.Ew hez û xebatên din yên ku li derwayê vê çerçewê biminin,nasandin û tecrîtkirin wan bi navê "terorîst û anarşîst".Daxwazên wek van,ku daxwaziyên burjuvaziya Ewrupanê û bûne siyaseta dewleta Tirk.Bi saya vê bûyerê berpirsiyarên dewleta Tirk -di gel partiyên mixalif- dîtenên xwe li gor programa ku hatiye qebûlkirin anîn ziman.

Berxwedana Diyarbekirê berxwedanekî tabiî bû.Daxwaza vê berxwedanê destxistina mafên prtixaneyên din a Tirkiyê bû. Her wisa daxwaza axaftina zimanê zikmakî jî daxwazakî pir tabiî bû...Li ser vê berxwedanê parlamenterên partiya ser hikim û mixalefet derketin piyase û bi navê parlamentere "Kurd" û "Rojhilatî" "xwedî" li berxwedanê derketin (!) Qumandariya Giştî mifetişên xwe şandin -mîna ku qet haya wan ji vê mesele tûne be- Diyarbekirê "weed" dan girtiyan û malbatên wan.

Bi van tevger û lîstikên xwe re dewleta Tirk dixwaze tekoşîna rizgariya Kurdistanê bikşîne zemîneke û we imha bike... Bi vê bûyerê re dewlet lîstikeke çekir vê bûyerê ji xwe re kir xwe nîşandana dewletê...

Bijî berxwedana girtîgehê!

Bimre zordestiya kolonyalîst,zilm û eşkence!

Bimre lîstik û komployên oportunîst!

Em bi rêz û silaw,şehîdên berxwedanê,dostên xwe yên tekoşer bi bîr tînin.

Bijî azadiya netewa me û serxwebûna welatê me!

r i z g a r i

Navendiya Weşan û Çapê
Basın Yayın Merkezi

BASIN BİLDİRİSİ 1

Kürdistan'da baskı ve zulmün,işkencenin önemli bir parçasını Diyarbekir Sıkıyönetim Askeri Cezaevleri oluşturmaktadır.Yıllardan beri bir çok militanın,genç insanımızın TC'nin sömürgeci vahşeti altında çile doldurduğu bu cezaevinde bir çok insan sakat kaldı,şehit düştü,en ağır cezalara çarptırıldı.Her zaman bu vahşet ve işkenceye karşı direniş sürdü..

7 Şubat 1988 tarihinde,yine,Diyarbekir Askeri Cezaevi'nde tüm tutuklu ve hükümlüler direnişe geçtiler,30 kadar istek ile süresiz açlık grevine ve ölüm orucuna başladılar..Bu isteklerin genel ve ortak birleştikleri noktalar şunlardır:

1-Görüşçülerimiz ile kendi ana dilimiz olan Kürtçe ile konuşmak istiyoruz,

2-İnsanlık dışı hükümler içeren Cezaevleri İç Tüzüğü değiştirilsin.

3-Cezaevi yönetimine tutuklu ya da hükümlü temsilcileri de katılsın.

4-Tek tip elbise giyinmek istemiyoruz.

5-Dergi,gazete ve kitaplar içeri sokulmalıdır.

6-Yemek standartları ile gıda düzeyleri yükseltilsin.

7-Sağlık sorunlarımız ciddi bir biçimde çözümlensin.

***

Bu direniş üzerine TC devleti tüm takım-taklavatı ile seferber oldu.Panık gösterdi,telaşlandı.Hatta cezaevi yönetimi açlık grevındekilere şekerli su vermeyi de redederek,direnişi tırmandırdı(!) Nihayet 18 Şubat 1988 tarihinde Başbakan,Cumhurbaşkanı ile görüşerek,Diyarbekir Cezaevi'ndeki direnişin "meşruyetini" kabul ederek,bunun bir "hak" olduğunu kamuoyuna açıkladı..Genel Kurmay Başkanlığı da -TC tarihinde görülmeyen bir tavırla- başka bir açıklama ile direnişi kabullendi ve tüm isteklerin yerine getirileceğini,Kürtçe ile konuşma müsadesi verileceğini,cezaevi koşullarının düzeltileceğini belirtti.

19 Şubat günü 7 kişi açlık grevi ve ölüm orucundan dolayı hastahaneye kaldırıldı,gizli bir bakıma alındılar ve içlerinden M.Emin YAVUZ kurtarılmıyarak şehid oldu.Bu olay,isteklerin kabul edilmesi ve direnişın sona erdiğinin açıklanmasından sonra,19 Şubat saat:19.00 da açıklandı.

İşin ilginç yanına bakınız ki,yıllar sonra cezaevindeki direnış ve haklı isteklerinden sonra ve Türkiye'nin diğer bölgelerindeki cezaevleri düzeyine gelme eylemi dolayısıyla, Kürtlerin varlığı ve dili sömürgecilerce "kabullenildi!" (bunun detaylı olarak ele alınıp değerlendirilmesi gerekmektedir...)

Kürdistan'da siyasal olaylara ve direnmelere rağmen,bu olayı kabullenmeyen TC'nin tutumu ilginçtir,cezaevindeki direniş dolayısıyla bu açıklama manidardır ve Türkiye'nin genel siyasetinin bir parçasıdır.AT'de yer alma ve "demokratlaşma" sürecinde Yunanistan ile ilişkilerinin yumuşatılması, Kıbrıs sorununda geri adım atılması ve bazı biçimsel değişikliklere gidilmesi (az miktarda,göstermelik olarak askerin geri çekilmesi vb...) legal bir "Komünist Partisi" -denetimli ve icazetli- kurdurularak "çoğulcu demokrasi"ye girme, Kürt sorununda belli bir çerçeve çizilerek,en azından "kabullenme ve bazı hakların" verilerek,bu düzeyle yetinilmenin sağlanması ve bunun dışındaki eylem ve aksiyonların "terörist","anarşist" olarak kabullendirilmesi gibi Avrupa burjuvazisinin isteklerini içeren devlet siyasetinin program hedeflerinden biri daha bu olay vesilesi ile devlet erkanı tarafından -ana muhalefet partisi başta- kamu oyuna sunulma fırsatı elde edildi!...

Diyarbekir'deki eylem çok doğaldı ve istekler diğer cezaevlerinin şuan ki koşullarına ulaşma gibi mütevazı bir değişiklik ile,bir de yine en doğal insanın kendi ana dili ile konuşma isteğini içermekteydi...Bunun için iktidar partisi ve ana muhalefet(!) partileri milletvekilleri ("Kürt" ve "Doğu" milletvekilleri)'nin harekete geçirilmesi,Genel Kurmay'dan müfettişlerin ve görevlilerin gönderilmesi -hiç haberleri yokmuş gibi- ve tutuklu ile hükümlülere "güvence" verdirilmesi,Kürdistan'ın genel siyasal mücadelesine indirilen ağır bir darbe ve mücadelenin başka yerlere bilinçli olarak çekilmek istenmesi ve imhasıdır...Olay cezaevindeki hak direnişinden,devlet gösterisine dönüştürüldü..

Yaşasın cezaevi direnişi!

Kahrolsun sömürgeci baskı,zulüm ve işkence!

Kahrolsun oportünist,entrikacı hesap ve komplolar!

Direniş şehitlerimizi ve tüm militan dostlarımızı selam ve saygı ile anıyoruz!

Yaşasın ulusumuzun özgürlüğü ve ülkemizin bağımsızlığı!

20 Sibat 1988

r ı z g a r i
Navendiye Weşanü Çape
Basın Yayın Merkezı

BELAVOKA ÇEPGERÎ 2 :

Ji bo çapgerî û raya giştî

Li Kurdistanê di Girtîxana Leşkerî ya Dîyarbekire de,di roja 7 ê Sibatê 1988 an de berxwedane girtiyan destpekiribû. Di roja 19 ê Sibatê de ji di gel hin daxwazen din,daxwaza " di hevditinan de axaftina zimane zikmakî Kurdî" ji hatibû qebûlkirin.0 li ser ve berxwedan sekinî bû.Di ve greva birçîbûne û rojiya mirinê de gelek kes nexweş ketin.M.Emîn YAVUZ ji şehid bû.Me di belavoka xwe ye bere de ser ve berxwedane fireh nivisî bû...

Di diroka dewleta Tirk de berpirsiyaren dewlet cara peşî "axaftina kurdî" qebûl kirin.Bi salane ku KT (Komara Tirkiye) berxwedanen Kurdistane bi xwin û zilmê vemirandibû.Hebûna Kurdan qebûl nekiribû.Bi berxwedana girtîxane ve KT ji nişka ve vê pirse anî ber emir-waqî!

Pişte ve bûyere,hikûmet qanûnekî derxist,li gor ve qanûne girtiyen Girtixana Leşkerî,di bin nave "baştir kirina rewşa girtîxanan" sirgûne girtîxaneyen siwîl kirin.

Cih de grupen sirgûne pekanîn di grupa peşî de 20 girtî sirgûne Girtixana Taybetî ya Entabe kirin.De ev sirgûn dom bike,we girtiyan bişinin girtîgehen taybetî yen Melatye,Çanakkale,Bartin,Nîgde ûhwd.
ji hole radibe. Her wisa we eşkence be veşartin.
Ew girtiyen ku hina mehkemeyen wan ne qediya bû,ji nişka ve birin ciyen din.Helbet ew miroven ku ten sirgunkirin di ciyen din de we tecrid bibin.We rewşa wan e maddî xirabtir bibe,we nikaribin îhtiyacen xwe pekbînin û we bikevin nav rewşekî xirab.

Helbet we girtîxana Dîyarbekire ji vala nehelin,we girtiyen rojawaye bînin bixin Girtîxana Dîyarbekire.We ew ji ji kes û karen xwe dûr bikevin.Ev yeka han siyaseteki giştî ya dewletê ye.

Grupen sirgûnan kesen ku di berxwedenan de cih girtibûn pek tinin.Li gor agahdariyen ku gihiştine Navendiya Weşanê me;we li girtîxana Diyarbekire de hember ve kiryare bedeng nemînin.Îhtimala çebûna berxwedanekî nû ji heye.Te gotin,ku Girtîgeh û Dadgehen Diyarbekire "erken" xwe bi cih anine.Di gel "weed"en hatibû dayîn,dewlet dixwaza pirsa Kurdistane nekeve nav gotûbeje.Belavkirina girtîxana parçek je ji ve siyasetê ye.Weeden ku hatibûn dayin hemû derew derketin.

Bi ve biryara sirgûne ve,we girtiyen Diyarbekire bişînin cîhen dûr,we kes û kare wan nikaribin bi wan re tekiliyen xwe bidomînin.Li wan ciyan de we ben asimîlekirin.Bi vi awayî kesen ku serdançiye wan tûnebi "axaftina wan e Kurdî" ji

Weke ku me di belavoka xwe yî din de dabûxwuyakirin;dewleta Tirk ji bo ku karibe bibe endame Civaka Ewrpi (AT),xwe "demokrat" bide naskirin siyaseteki dimeşine.Li gor ve siyasete dive li ser weed xwe bisekine.Le kirinen wan lîstikeke eşkere ye.Em pewist dibînin ku careki din ve yeke bo raya giştî bidin zanîn.

Girtixana Diyarbekirê bira meke!

Piştgiriyên xwe li gel Kurd û Kurdistaniyan xurttir bike!

r ı z g a r i
Nivendiya Weşan û Çapê
Basın Yayın Merkezi

10 Adar 1988

BASIN BİLDİRİSİ 2

Basına ve Kamuoyuna,

Kürdistan'da Diyarbakır Özel Askeri Cezaevi'de 7 Şubat 1988'de başlayıp,19 Şubat 1988'ce sona eren direniş,başta "görüşçüleri ile Kürtçe konuşmak" olmak üzere,birçok isteğin kabul edilmesi ile sonuçlanmıştı.Açlık grevi ve ölüm orucunda birçok kişi hastalanmış,içlerinden M.Emin YAVUZ'da şehit olmuştu.Bundan önceki basın bildirimizde durumu genişçe belirlemiştik...

TC tarihinde ilk kez Devlet Erkânı "Kürtçe ile konuşma"yı kabul etti.Yıllardır Kürdistan'daki direnişleri kan ve zulümle bastıran TC,Kürtlerin varlığını kabullenmediği halde, birden bire cezaevindeki Hak direnişi nedeniyle sorunu oldubittiye getirdi!

Ve buna bağlı olarak direnişten hemen sonra askeri cezaevlerinin sivil cezaevlerine nakline dair acele bir kanun çıkartarak,cezaevlerinin "iyileştirilmesi" işi,daha kötü koşullara,yani,"sivil" cezaevlerine sürgüne dönüştürüldü...

Hemen sürgün grupları oluşturularak,ilk 20 kişilik grup Gaziantep E/Tipi Özel Cezaevi'ne sürgün edildi.Bu devam edecek ve diğer özel cezaevleri'ne(Malatya,Çanakkale,Bartın, Niğde vb..) grup grup gönderilecekl erdir.

Sürgünler,önce direnişte etkili olan unsurlardan başlamaktadır.Basın Merkezi'mizin aldığı haberlere göre,bu sürgünler nedeni ile Diyarbakır Özel Askeri Cezaevi'nde direniş yapılacağı ve sürgünlere karşı çıkılacağı bildirildi..

Diyarbakır'da cezaevleri ve mahkemlerin "görevlerini" yerine getirdikleri,üst düzeyde verilen "söz"lerin göstermelik karşılığı,Kürdistan sorunu'nun alan dışına düşürülmesi,kamuoyunda tartışılmasının engellenmesi istenmektedir.Cezaevinin dağıtılması bu siyasetin bir parçasıdır.Hak'ların verildiği, şartların düzeltileceği gibi sözlerin herzamanki gibi yalan olduğu ortaya çıkmıştır.

Bu kararla;Kürdistan sorunu bölgede canlılığını yitirecek, uzaklara gönderilen tutuklu ve hükümlülerin görüşçüleri ile buluşmaları engellenecek.Kitle desteği ve kamuoyu kırılacak, oralarda bu insanlar asımilasyona tabi tutulacaktır.Böylece, görüşçüsü olmayan insanların "Kürtçe konuşması" sorunu da kendiliğinden ortadan kalkacaktır.Ayrıca,baskı ve işkencenin üstü örtülecek,küllendirilecektir...

Şimdiye kadar,haklarındaki mahkemelerin sonuçlanmadığı gerekçesi ile burada tutulan ve ağır işkencelere tabi olan tutuklu ve hükümlüleri,birdenbire başka yerlere taşımaya başladılar.Doğal ki,sürgün edilen yerlerde bu insanlar tecrit olarak kalacaklardır.Maddi olanakları kısıtlı olacak,sağlık durumları ve maddi ihtiyaçları giderilemeyecek,en kötü şartlara itileceklerdir.

Bu cezaevi de herhalde kapatılmayacak,oraya da batı bölgelerinden Türk ve diğer uyruklu hükümlüler taşınıp yerleştirileceklerdir.Onların durumları da kitle desteği ve ailelerinden koparılacaktır.Bu genel bir ceza siyasetidir.

Geçen basın bildirimizde de açıkladığımız gibi,TC Devleti, AT'ye girme ve "demokratikleşmeyi" göstermek için verdiği sözlerin yerine getirilmesi gibi bir siyaset uygulamaktadır. Yaptıkları açıkca bir oyundur.Bunu bir kez daha kamuoyuna açıklamayı görev sayıyoruz.

Diyarbakır Cezaevini unutmayınız!..

Kürtler ve Kürdistanlılar ile dayanışmayı güçlendiriniz!..

Saygılarımızla.

10 Mart 1988

r ı z g a r i
Navendiye Weşanu Çape
Basın Yayın Merkezi

BASIN BİLDİRİSİ

16 Mart 1988 günü Irak'ın miraj uçakaları Güney Kürdistan'da bulunan Halebdja şehrini bombaladılar.Bomba saldırısında Irak değişik zehirli gazları da kullandı.

5000'den fazla ölü ve bir o kadar da yaralı var.Elimize Irak'ın saldırılarını devam ettirdiğine dair her gün yeni haberler ulaşmakta.1983'den bu yana Güney Kürdistan'da Irak,Fransa'dan satın aldığı miraj1arla,arasında Federal Almanya ve Hollanda'nın da bulunduğu Avrupa devletlerinden getirttiği araçlar ve kurdurduğu fabrikalarla 100'ün üzerinde Kürt köyü ve şehrini bombaladı.Ve 15 Nisan 1987'den itibaren kimyasal silahların kullanıldığı saldırılarını sistemleştirdi.Güney Kürdistan'da halkımız senelerdir Irak sömürgecilerinin baskı ve asimlasyon politikasına karşı haklı bir savaş vermekte.Halkımızın kendi kaderini kendisinin tayin etmesinde,kendi ülkesinde özgür insanlar olarak, dillerini özgürce konuşmak istemelerinden,ülkelerinin ekonomik kaynaklarını kendi ülkesinin gelişimi için kullanmaktan başka bir hak istediği yok.

Fakat özellikle ülkemizin stratejik önemi ve yeraltı zenginlik kaynakları (petrol) uluslararası alanda statükoda bir değişikliğin istenmemesi için önemli sebep oluşturuyor. O halde varolanı muhafaza edebilmek için bütün güçler örgütlendirilmelidir.Kürdistan'ın parçalanmışlığı devam etmeli,asimlasyon (araplaştırma,türkleştirme) sürdürülmeli, arap/türk bölgelerine mecburi iskanlar fazlalaştırılmalıdır.Ve tüm bu önlemler birşey değiştirmiyor ve kurtuluş mücadelesi gelişiyorsa,silahlara davranılmalıdır...

Bölgede emperyalistlerin ve sömürgeci devletlerin ekonomik ve politik çıkarlarıyla Kürt halkının kendi kaderini tayin için haklı talebi ve yürüttüğü mücadelesi karşı-karşıya.Irkçı Baas rejimi tarafından uygulanan kitle katliamının dünya kamuoyunda ses bulamamasının temel sebeplerinden en önemlisi bu.

Sovyetler Birliği,dünyadaki değişik ilerici güçler Irak'ı demokratik,ilerici bir güç olarak gördüler ve öyle sundular Bu bakış açısı daha 1970'li yıllarda Irak'a Kürt halkına karşı Napalm kullanma cesaretini ve imkanını verdi.Bugün siyanit,sinir ve diğer gazları kullanmakta.

Güney Kürdistan'da halkımız onlarca senedir kurtuluş mücadelesi vermekte.Son senelerde,bölgedeki mücadele eden güçlerin önderliğinde (KDP-I,KYB,PASOK...) kurtarılmış alanlar genişledi.Kurtarılmış alanlardaki insanlar demokratik yönetim biçimlerini oluşturuyorlar,sınırlar ve gümrükler kuruluyor.Bütün bunlar,halkımızın mücadelenin yanısıra peşmerge ile birlikte ülkesini inşaa ettğinin göstergeleri. Kendisiyle girişilen sınırlı enternasyonal dayanışmaya rağmen.Biz bu ülkenin bütün demokratik,ilerici ve sosyalist kamuoyunu,Güney Kürdistan'da halkımıza karşı sürdürülen yoketme savaşına karşı durmayı ve halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine karşı hak ettiği bir şekilde yaklaşıma çağırıyoruz.Kitle karekteri olan,yüzbinlerce peşmerge ve milislere sahip bir kurtuluş mücadelesi.20 milyona yakın insanın özgürce yaşamı için mücadele.Soykırıma karşı mücadele.Biz,bütün anti-emperyalistleri,demokratları,sosyalisleri bu soykırıma karşı durmaya ve Kürt kurtuluş hareketiyle aktif dayanışmaya çağırıyoruz.

23.3.1988

r ı z g a r i

Avrupa Sekreterliği

BIMRE ZORDESTÎ!

BIMRE HOVÎTÎ!

DÎKTATORIYA XWÎNXWAR YA BEES DI ÇAXÊ NEWROZÊ DE KURDISTAN KIRE QEBRISTAN